

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, xxx г.
COM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по
граждански и търговски дела**

(преработен текст)

{SEC(2010) 1547}
{SEC(2010) 1548}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст

Настоящото предложение представлява преработване на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2001 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Регламент Брюксел I).

Регламент Брюксел I е рамката, в която се осъществява съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси в Европейския съюз. Той се прилага по отношение на широк кръг въпроси и обхваща не само договорните искове, но и деликтните и имуществените искове. С него се определя кой съд е най-подходящо да бъде компетентен за решаване на даден трансграничен спор и се осигуряват безпроблемното признаване и изпълнение на съдебните решения, постановени в друга държава-членка. Този регламент замени Брюкселската конвенция, сключена през 1968 г. между тогавашните държави-членки и изменена на няколко пъти с цел да се отразят последователните разширявания на Съюза. Той се прилага във всички държави-членки, включително — чрез отделно международно споразумение — и в Дания, която има специален статус по отношение на съдебното сътрудничество съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз.

Регламентът влезе в сила през март 2002 г. Осем години по-късно Комисията извърши преглед на практическото му действие и прецени какви изменения е необходимо да се внесат в него.

1.2. Основания и цели на предложението

Макар като цяло да се смята, че регламентът действа успешно, консултациите със заинтересованите страни и много правни и емпирични проучвания, възложени от Комисията, показаха редица недостатъци в настоящото му функциониране, които трябва да бъдат отстранени. Наблюдават се следните четири основни недостатъка:

- Процедурата за признаване и изпълнение на съдебно решение в друга държава-членка („екзекватура“) продължава да е пречка пред свободното движение на съдебните решения, която води до ненужни разходи и забавяния за съответните страни и възпира предприятията и гражданите да използват в пълна степен вътрешния пазар.
- Достъпът до правосъдие в ЕС като цяло е незадоволителен при споровете с ответници, установени в държава извън ЕС. С някои изключения в сегашния си вид регламентът се прилага само ако ответникът е с местоживеене в ЕС. В противен случай компетентността се урежда от националното право. Разнообразието от национални правни системи води до неравнопоставеност по отношение на достъпа до правосъдие на дружествата от ЕС при сделките им с партньори от трети държави — някои от тях могат лесно да заведат дело в ЕС, а други не, дори когато не е компетентен никой друг съд, гарантиращ справедлив процес. Освен това, когато националното законодателство не позволява достъп до съд при спорове със страни, които не са установени в ЕС, не може да се гарантира прилагането на

задължителното законодателство на ЕС за защита на, например, потребителите, служителите или търговските агенти.

- Трябва да се подобри ефективността на споразуменията за избор на съд. Понастоящем съгласно регламента съдът, определен от страните в споразумение за избор на съд, е длъжен да спре производството, ако друг съд е сезиран пръв. Това правило дава възможност на страните по съдебния спор недобросъвестно да забавят решаването на спора пред уговорения съд, като сезират първо съд, който няма компетентност по него. Тази възможност поражда допълнителни разходи и забавяния и намалява правната сигурност и предсказуемостта на изхода на споровете, които би трябвало да се осигурят със споразуменията за избор на съд.

- Трябва да се подобри взаимодействието между арбитражния и съдебния процес. Арбитражът не е включен в обхвата на регламента. Като оспори арбитражното споразумение пред съд обаче, страна по него може действително да попречи на действието му и да създаде ситуация на неефикасни паралелни съдебни производства, които могат да доведат до противоречиви решения по спора. Това поражда допълнителни разходи и забавяния, намалява предсказуемостта на изхода на споровете и насърчава използването на тактики за злоупотреба при предявяването на съдебни искове.

Оценката на въздействието, която придружава настоящото предложение, съдържа подробен анализ на проблемите в сегашната система и на въздействието на различните разгледани варианти за отстраняването им.

Общата цел на преразглеждането е да се доизгради европейското пространство на правосъдие, като се премахнат оставащите пречки пред свободното движение на съдебните решения в съответствие с принципа на взаимно признаване. Значението на тази цел бе подчертано от Европейския съвет в неговата Стокхолмска програма от 2009 г.¹ По-конкретно предложението има за цел да се улеснят трансграничните съдебни производства и свободното движение на съдебните решения в Европейския съюз. С преразглеждането следва също така да се подпомогне създаването на необходимата правна среда за възстановяване на европейската икономика.

2. КОНСУЛТАЦИЯ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Настоящото предложение бе предшествано от широка консултация със заинтересованите страни, държавите-членки, други институции и експерти относно съществуващите проблеми в сегашната система и възможните решения за тях. На 21 април 2009 г. Комисията прие доклад за прилагането на регламента и зелена книга с предложения за преразглеждането му, по които бяха получени 130 отговора. Комисията взе предвид резултатите от няколко проучвания относно различни аспекти на преразглеждането, по-специално от проучването относно практическото прилагане на регламента², направено през 2007 г., и от това относно остатъчната компетентност³, направено през 2006 г. Емпиричните данни за въздействието на различните варианти на реформа бяха събрани чрез две други външни проучвания⁴. През 2009⁵ и 2010 г.⁶ се

¹ Приета на срещата на Европейския съвет на 10 и 11 декември 2009 г.

² Проведено от проф. Burkhard Hess от Хайделбергския университет и достъпно на адрес http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

³ Проведено от проф. Arnaud Nuyts от Брюкселския университет и достъпно на адрес http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

⁴ Проучване за събиране на данни и оценка на въздействието относно някои аспекти на възможно преразглеждане на Регламент № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, проведено през 2010 г. от Центъра за стратегии и оценки (CSES) и достъпно на адрес http://ec.europa.eu/justice/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm; Проучване за оценка на въздействието на възможно ратифициране от Европейската общност на Хагската конвенция от 2005 г. за споразуменията относно избор на съд, проведено през 2007 г. от GHK и достъпно на адрес http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Конференция, организирана съвместно с Хайделбергския университет и „Journal of Private International Law“.

⁶ Конференция, организирана съвместно с испанското председателство.

проведоха две конференции относно преразглеждането, на които Комисията бе съорганизатор. През юли 2010 г. се състоя среща с национални експерти. По въпроса за арбитража бе създадена отделна експертна група, която проведе три заседания през юли, септември и октомври 2010 г.

В резултат на консултацията могат да бъдат направени следните заключения за вижданията на заинтересованите страни относно основните елементи на реформата. По отношение на премахването на екзекватурата голямо мнозинство от заинтересованите страни и всички държави-членки подкрепиха целта за свободно движение на съдебните решения в Европейския съюз. Като цяло бе подкрепено и премахването на производството по екзекватура като начин за постигане на тази цел. Много голямо мнозинство от заинтересованите страни изразиха мнението, че премахването на екзекватурата трябва да се съпътства от предпазни мерки, по-специално с цел гарантиране на правата на защита на страната, срещу която се иска изпълнение. Различават се вижданията за обхвата на тези предпазни мерки и за мястото, където те би трябвало да са налице (държавата членка по изпълнение или държавата-членка по произход). Изразени бяха конкретни опасения във връзка с премахването на екзекватурата по отношение на делата за клевета и колективните иски. Що се отнася до действието на регламента в международния правен ред, като цяло се смята, че многостранните преговори на международно равнище са най-подходящата рамка за регламентиране. Няма единно становище за това как е най-добре да се постъпи, ако не може да бъде осигурена тази рамка. Докато редица заинтересовани страни и държави-членки подкрепиха включването на ответниците от трети държави в обхвата на правилата за компетентността, особено с цел осигуряване на достъп до правосъдие пред съдилищата в Европа, според повечето заинтересовани страни въпросът за признаването и изпълнението на съдебните решения, постановени в трети държави, трябва да се уреди в многостранна рамка, гарантираща реципрочност на международно равнище. Заинтересованите страни и държавите-членки изразиха широка подкрепа за идеята, че ефективността на споразуменията за избор на съд трябва да се подобри. Измежду различните начини за постигане на тази цел бе предпочетен вариантът да се даде предимство на избрания съд да вземе решение за компетентността си. Този механизъм съответства до голяма степен на системата, установена в Хагската конвенция за споразуменията относно избор на съд от 2005 г., като така ще се осигури съгласуван подход в рамките на Съюза и на международно равнище, ако в бъдеще Съюзът реши да подпише конвенцията. По отношение на връзката между регламента и арбитражното производство много от заинтересованите страни признаха, че съществува проблем, и се изказаха в подкрепа на предприемането на действия в бъдеще, но няколко асоциации на арбитрите изразиха тревога относно въздействието, което би имал един регламент върху водещата роля на европейските арбитражни центрове на световно равнище. Различават се мненията за това какво е най-добре да се направи, т.е. дали да се насърчават активно арбитражните споразумения, като се избягват паралелните производства и тактиките за злоупотреба с предявяването на съдебни иски, или арбитражът да се изключи в още по-голяма степен от обхвата на регламента. Във всеки случай повечето заинтересовани страни като цяло са доволни от действието на Нюйоркската конвенция от 1958 г., което не трябва да се нарушава от действията на Съюза в тази сфера.

В своята оценка на въздействието, придружаваща настоящото предложение, Комисията направи анализ на разходите и ползите по отношение на основните аспекти на предложената реформа.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Обобщение на предлаганите мерки

Предложените елементи на реформата са следните:

- премахване на междинното производство за признаване и изпълнение на съдебни решения (екзекватура), с изключение на съдебните решения по дела за клевета и съдебните решения, постановени по колективни иски;
- разширяване на обхвата на правилата за компетентността съгласно регламента, така че да се прилагат и по отношение на спорове с ответници от трети държави, включително уреждане на ситуацията, в които един и същи въпрос е висящ пред съд на територията на ЕС и пред съд извън нея;
- повишаване на ефективността на споразуменията за избор на съд;
- подобряване на взаимодействието между регламента и арбитража;
- подобряване на координацията на производствата пред съдилищата в държавите-членки;
- подобряване на достъпа до правосъдие по отношение на някои специфични спорове; и
- поясняване на условията за движение на временни и охранителни мерки в ЕС.

3.1.1. Премахване на екзекватурата

Съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси се разви в контекста на създаването на вътрешен пазар в Европа, основан на взаимното признаване на съдебни решения. Това взаимно признаване бе постепенно подобро с намаляването на контрола по отношение на чуждестранните съдебни решения в Съюза. Днес съдебното сътрудничество и нивото на доверие между държавите-членки е достигнало степен на зрялост, която позволява да се премине към по-опростена, по-евтина и по-автоматизирана система на движение на съдебните решения, премахваща съществуващите формалности между държавите-членки. Ето защо предложението премахва производството по екзекватура за всички съдебни решения, обхванати в приложното поле на регламента, с изключение на делата за клевета и делата по колективни иски за обезщетение. Премахването на екзекватурата ще се съпровожда от процесуални гаранции, които осигуряват зачитането на правото на ответника на справедлив процес и правата му на защита, гарантирани в член 47 от Хартата на основните права на ЕС. Ответникът ще разполага с три основни средства за защита, към които може да прибегне, за да предотврати при изключителни обстоятелства влизането в сила в дадена държава-членка на решение, постановено в друга държава-членка: първо, той ще може да оспори решението в държавата-членка по произход, ако не е бил правилно информиран относно производството в тази държава. На второ място предложението ще създаде извънредно средство за правна защита в държавата-членка по изпълнение, което ще даде възможност на ответника да оспори всички останали процесуални нарушения, които може да са възникнали в хода на производството пред съда по произход и които може да са засегнали правото му на справедлив процес. Трето

средство за защита ще даде възможност на ответника да спре изпълнението на съдебното решение в случай, че е несъвместимо с друго съдебно решение, постановено в държавата-членка по изпълнение, или, ако са изпълнени определени условия — постановено в друга държава. Тези гаранции се отнасят до ситуации, които в момента се уреждат от някои от съществуващите основания за отказ, по-специално, за да се осигури зачитането на правата на защитата, с основната разлика, че се премахва контролът на съображението за обществен ред. По този начин ще се спестят времето и разноските за производството по екзекватура, а на ответниците ще продължи да бъде осигурявана необходимата защита.

Предложението също включва серия от стандартни формуляри, които целят улесняването на признаването или изпълнението на чуждестранно съдебно решение в отсъствието на производство по екзекватура, както и подаването на молба за преразглеждане по процедурата, гарантираща правата на защитата, описани по-горе. Тези формуляри ще улеснят изпълнението на съдебното решение от компетентните органи, особено когато трябва да бъдат начислени лихви и разноски. Формулярите също ще намалят нуждата решението да бъде превеждано и ще улеснят подаването на молба за преразглеждане на решението от ответника, който трябва да действа в друга държава-членка.

Предложението запазва производството по екзекватура за съдебни решения по дела за клевета, в които лице твърди, че медиите са нарушили права, свързани с неговата личност или с неговия личен живот. Тези дела са особено чувствителни и държавите-членки са възприели разнопосочни подходи относно това как да осигурят зачитането на различните основни права, които се засягат, като това на човешкото достойнство, зачитането на неприкосновеността на личния и семейния живот, защитата на личните данни, свободата на изразяване и на информация. Наличието на тези различия, заедно с отсъствието на хармонизирана стълкновителна норма на равнище Съюз (вж. член 1, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕО) № 864/2007 („Рим II“)⁷), означава, че все още е прекалено рано да се смята, че съществува необходимото равнище на взаимно доверие между различните правни системи, за да може да се постигне напредък отвъд настоящото положение по този въпрос. Ето защо се предпочита временно да се запази производството по екзекватура за съдебни решения по дела за клевета, докато се постигне по-голяма яснота по материалноправните и/или стълкновителните норми в тази област.

Екзекватурата се запазва и за решения по производства, започнати от група ищци, представителна организация или орган, действащ в името на публичния интерес, и които се отнасят до обезщетяване на вреди, причинени от незаконни търговски практики на множество ищци („колективен иск“). Съществуващите механизми за обезщетяване на група жертви на незаконни търговски практики се различават значително в ЕС. Накратко казано, всяка национална система за обезщетяване на вреди действа сама за себе си и няма сходни национални системи в тази област. Някои от производствата се прилагат само за точно определени сектори (напр. възстановяването на загуби от капиталови инвестиции в Германия или вреди, причинени от антиконкурентни практики в Обединеното кралство). Други имат по-широк обхват (напр. испанските производства за колективни искове). Друга разлика може да се открие в правния статут в производствата по колективни искове за обезщетение: някои

⁷

ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40.

държави-членки са упълномощили публични органи да започват дела в някои области (напр. омбудсмана във Финландия), други дават право на организации на частното право като асоциации на потребителите (напр. България) или на лица, които действат от името на група лица (напр. Португалия). В много държави-членки съществува комбинация от няколко правила относно правния статут. Друга разлика засяга категорията жертви, които могат да използват колективния иск за обезщетяване на вреди. Повечето споменати по-горе национални системи позволяват колективни иски от потребители, но само няколко позволяват от това производство да се възползват също и други групи увредени страни, като малките и средни предприятия. Различията също засягат правните последици на решението върху членовете на въпросната група: в повечето държави-членки решението е обвързващо само за тези, които изрично са се конституирали като страни по делото (системата на „включване“, напр. в Швеция и Италия.) В няколко държави-членки решението е обвързващо за всички членове на групата, освен ако не решат да излязат от нея (Португалия, Дания, Нидерландия). В допълнение между държавите-членки има разлики по отношение на момента, в който може да се счита, че тези, които имат право да подадат иск, са индивидуално определени. В някои държави-членки индивидуалното определяне трябва да стане в момента, в който представителният иск е заведен (напр. Обединеното кралство), докато в други това може да стане на по-късен етап (Полша и Испания). Има също значителни разлики по отношение на финансирането на колективните иски, разпределението на присъдените суми и използването на механизми за алтернативно разрешаване на спорове. Предвид тези значителни разлики, не може да се смята, че на този етап съществува необходимото равнище на доверие. Ето защо Комисията ще извърши публична консултация относно разработването на европейски подход за колективните иски за обезщетение, за да установи под каква форма те могат да се вметят в правната система на ЕС и в правния ред на 27-те държави-членки на Съюза. Освен другото публичната консултация ще позволи да се определи ефикасността на европейското гражданско и процесуално право, с оглед на завеждането на колективни иски и изпълняването на решения по тях на цялата територия на ЕС. Докато се чака резултатът от тази консултация е преждевременно да се правят промени в настоящото положение по отношение на колективните иски за обезщетение на вреди, като се премахне производството по екзекватура за съдебни решения, постановени по колективни иски. Ако в резултат на консултацията се приемат мерки за хармонизиране или сближаване в тази област следва обхватът на разпоредбите на настоящия проекторегламент, засягащи премахването на екзекватурата, да бъде съответно разширен, за да включи тези производства. Това разширяване на приложното поле не следва да засяга възможността на Комисията да предложи премахването на междинните мерки за производства по колективни иски за обезщетение, дори в отсъствието на подобни мерки за хармонизиране или сближаване, ако се появят доказателства относно ефикасността и приемливостта на подобни промени в европейския правен ред.

3.1.2. Подобряване на функционирането на регламента в международния правен ред

За подобряване на функционирането на регламента в международния правен ред се предлагат няколко изменения:

- предложението разширява обхвата на правилата за компетентност на регламента, така че да бъдат обхванати ответници от трети държави. Това изменение като цяло ще разшири възможностите на предприятия и граждани да дават под съд в ЕС ответници от трети държави, защото за тези

случаи ще станат достъпни специалните правила за компетентност, като например определяне за компетентен на съда по мястото на изпълнение на договора. По-конкретно това изменение ще осигури, че защитните правила за компетентност, които са достъпни за потребители, служители и осигурени, ще се прилагат също ако местожителството на ответника е извън ЕС.

- предложението хармонизира още повече правилата за субсидиарната компетентност и създава два допълнителни начина за разрешаване на спорове, включващи ответници, чието местожителство е извън ЕС. На първо място предложението предвижда, че ответник, живеещ извън ЕС, може да бъде съден на мястото, където се намира неговата движима собственост, при условие че стойността ѝ не е диспропорционална на стойността на иска и че спорът има достатъчна връзка с държавата-членка на сезирания съд. В допълнение съдилищата на държава-членка ще могат упражняват компетентност, ако няма друг съд, гарантиращ правото на справедлив процес, и ако спорът има достатъчна връзка със съответната държава-членка („*forum necessitates*“). Хармонизирането на субсидиарната компетентност гарантира, че гражданите и предприятията разполагат с равен достъп до правосъдие в Съюза и че на вътрешния пазар в това отношение съществуват еднакви правила за предприятията. Хармонизираните правила компенсират премахването на съществуващите национални правила. На първо място, съдът по местонахождението на имуществото уравновесява отсъствието на ответника от Съюза. Такова правило съществува понастоящем в значителна група държави-членки и предимството му е, че осигурява изпълнението на решение в държавата, в която е издадено. На второ място, *forum necessitates* гарантира правото на справедлив процес на ищци от ЕС, което е от особено значение за предприятия от ЕС, които инвестират в държави с правни системи, които нямат достатъчна степен на зрялост.
- предложението въвежда дискреционно *lis pendens* правило за спорове, висящи пред съдилищата в ЕС и в трета държава, с един и същи предмет и между същите страни. Съд на държава-членка може в изключителни случаи да спре производство, ако съд извън ЕС е бил сезиран първи по въпроса, и се очаква да вземе решение в разумен срок, което решение ще може да бъде признато и изпълнено във въпросната държава-членка. Това изменение цели да се избегнат паралелни производства във и извън ЕС.

3.1.3. Подобряване на ефективността на споразуменията за избор на съд

Предложението включва две изменения, целящи да подобрят ефективността на споразуменията за избор на съд.

Когато страните са избрали определен съд или съдилища за разрешаването на спора помежду им, предложението дава предимство на избрания съд да реши дали е компетентен, независимо от това дали е сезиран първи или не. Всеки друг съд трябва да спре производството, докато избраният съд установи своята компетентност, или в случай че споразумението е невалидно — обяви, че не е компетентен. Това изменение ще подобри ефективността на споразуменията за избор на съд и ще премахне стимулите за злоупотребяване с предявяването на искове в съдилища, които не са компетентни.

Освен това предложението въвежда хармонизирана стълкновителна норма относно валидността по същество на споразуменията за избор на съд, като по този начин осигурява сходен изход на споровете по този въпрос, независимо от това кой съд е сезиран.

Двете изменения отразяват разрешенията, установени в Хагската конвенция относно споразуменията за избор на съд от 2005 г., като по този начин се улеснява евентуалното сключване на конвенцията от страна на Европейския съюз.

3.1.4. Подобряване на взаимодействието между регламента и арбитража

Предложението включва специална разпоредба по отношение на връзката между арбитража и съдебните производства. Тя задължава съда, сезиран по даден спор, да спре производството, ако компетентността му се оспорва въз основа на споразумение за арбитраж и ако по спора е сезиран арбитражен съд или ако в държавата-членка, където е седалището на арбитражния съд, е започнало съдебно производство, свързано със споразумението за арбитраж. Това изменение ще подобри ефективността на споразуменията за арбитраж в Европа, ще предотврати успоредни съдебни и арбитражни производства и ще премахне стимулите за злоупотребяване с предявяването на искове.

3.1.5. По-добра координация на производствата пред съдилищата на държавите-членки

Друга част от измененията цели подобряването на координацията на съдебните производства в държавите-членки. Измененията включват:

- предложението цели да подобри общото правило за *lis pendens*, като предложи да се въведе срок, в който първият сезиран съд да вземе решение относно своята компетентност. Освен това изменението предвижда да се обменя информация между съдилищата, сезирани по един и същи въпрос.
- предложението улеснява консолидирането на свързани искове като премахва изискването консолидирането да е разрешено по националното право.
- що се отнася до временните, включително охранителните мерки, предложението предвижда свободното им движение, ако са постановени от съд, компетентен по съществото на спора, включително, при изпълнение на някои условия, на мерки, постановени *ex parte*. За сметка на това предложението не позволява свободното движение на временни мерки, постановени от съд, който не е компетентен по съществото на спора. Като се има предвид значителните разлики в националното право по този въпрос, действието на тези мерки следва да се ограничи до територията на държавата-членка, в която са постановени, като по този начин се намали риска от злоупотреба при избора на съд. Най-накрая, ако производството по същината на спора е висящо пред даден съд и от друг съд се поиска постановяването на временна мярка, предложението изисква двете съдилища да си сътрудничат, за да осигурят, че всички обстоятелства около делото са взети предвид при издаването на временна мярка.

3.1.6. Подобряване на достъпа до правосъдие

Една част от измененията подобрява функционирането на практика на правилата за компетентност. Тези изменения включват:

- създаването на правило за съд, компетентен за иски, засягащи вещни права на мястото, където се намира движимото имущество;
- възможността служители за завеждат дела срещу няколко ответника в областта на трудовите отношения (по член 6, параграф 1). Тази възможност съществуваше по Брюкселската конвенция от 1968 г. От въвеждането ѝ в регламента ще се възползват служители, които искат да заведат дело срещу съработодатели, установени в различни държави-членки (вж. случая по Дело C-462/06). Възстановяването на възможността в този контекст да се обединяват производства срещу няколко ответника ще облагодетелства основно служителите. Обратната ситуация, тоест когато работодател желае да обедини производства срещу няколко служители, на практика не се среща в областта на индивидуалните трудови договори;
- възможността да се сключи споразумение за избор на съд за спорове относно наемането на помещения за професионална употреба и
- задължителното уведомяване на ответник, явяващ се на съдебно заседание, относно правните последици от неоспорване на компетентността на съда.

3.2. Правно основание

Настоящото предложение изменя Регламент 44/2001, който се основаваше на член 61, буква в) и член 67, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност. От влизането в сила на Договора от Лисабон съответстващото правно основание е член 81, параграф 2, букви а), в) и д) на Договора за функционирането на Европейския съюз.

Дял V от част трета на Договора за функционирането на Европейския съюз не се прилага спрямо Дания поради Протокола относно позицията на Дания, приложен към договорите. При все това разпоредбите на Регламент 44/2001 се прилагат към Дания поради сключеното между Европейската общност и Кралство Дания споразумение относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 19 октомври 2005 г. Това споразумение също съдържа механизъм, позволяващ на Дания да прилага инструменти, изменящи Регламент 44/2001.

Дял V също не се прилага спрямо Обединеното кралство и Ирландия, освен ако тези две държави не решат друго, в съответствие със съответните разпоредби от протокола за тяхната позиция по отношение на пространството за свобода, сигурност и правосъдие.

3.3. Субсидиарност и пропорционалност

Различните елементи на преразглеждането, описани по-горе, се съобразяват с изискванията на subsidiarity и на proportionality. Що се отнася до subsidiarity, премахването на екзекватурата не може да бъде постигнато самостоятелно от държавите-членки, тъй като процедурата бе хармонизирана от регламента Брюксел I и съответно може да бъде изменена единствено с друг регламент.

Същото се отнася до подобряването на съществуващите правила за компетентността и координирането на съдебни производства между държавите-членки. Що се отнася до предложеното хармонизиране на остатъчната компетентност на държавите-членки, настоящото разминаване на националните разпоредби създава неравностойни пазарни условия за предприятия, които осъществяват сделки със страни извън ЕС. Единствено законодателство на европейско ниво може да създаде равни условия за всички участници. И най-накрая, що се отнася до взаимодействието с арбитража, държавите-членки не могат сами да осигурят, че арбитражните производства на тяхна територия са добре координирани с текущите съдебни производства в друга държава-членка, тъй като действието на националното законодателство е ограничено от териториалния принцип. Ето защо е необходимо предприемането на действия на равнище ЕС.

Оценката на въздействието, приложена към настоящото предложение, показва, че ползите от всяко от предложените изменения надвишават разноските по тях и поради тази причина предложените мерки са пропорционални.

3.4. Въздействие върху основните права

Така както са подробно изложени в оценката на въздействието, която придружава предложението, и в съответствие със Стратегията на Съюза за ефективното прилагане на Хартата на основните права на Европейския съюз⁸, всички елементи от предложеното изменение зачитат правата, установени в Хартата на основните права и по-специално правото на ефективни правни средства за защита и правото на справедлив процес, заложи в член 47. Те също повишават равнището на защитата на потребителите, уредена в член 38. Премахването на екзекватурата ще се съпроводи от създаването на специални производства за преразглеждане, които да осигурят, че ответникът разполага с ефективни правни средства за защита и че съдебно решение, което нарушава правото му на справедлив процес или правата на защитата, няма да има правна сила спрямо него. Предвидените промени в международния правен ред ще подобрят достъпа до правосъдие за граждани в Европейския съюз, особено за по-слабите страни, и за дружества. Премахването на възможностите за заобикаляне на избрания съд или на арбитражно споразумение намалява риска от успоредни производства и съответно подобрява общата ефикасност на правосъдието и свободата на стопанска инициатива, определена в член 16 от Хартата. И накрая, нищо в регламента не засяга определеното в член 28 на Хартата основно право на работниците и работодателите, или на съответните им организации, да договарят и сключват колективни договори и в случаи на конфликти на интереси да предприемат колективни действия за защита на интересите си, включително стачки.

⁸

Съобщение на Комисията, COM(2010) 573 окончателно от 19.10.2010 г.

↓ 44/2001

2010/xxxx (COD)

Предложение за

**РЕГЛАМЕНТ ~~(ЕО) № 44/2001~~ НА ~~СЪВЕТА~~ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА
СЪВЕТА**

от 22 декември 2000 година

**относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по
граждански и търговски дела**

(преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

↓ 44/2001 (адаптиран)

като взеха предвид Договора за ~~създаване на Европейската общност~~
☒ функционирането на Европейския съюз ☒, и по-специално член ~~61, буква в)~~ ☒ 67,
параграф 4 ☒ и член ~~67, параграф 1~~ ☒ 81, параграф 2, букви а), в) и д) ☒ от него,

↓ 44/2001

като взеха предвид предложението на Европейската Комисията⁹,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹⁰;

като взеха предвид становището на Европейския Икономически и социален
комитет¹¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

↓ НОВ

(1) Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно
компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по

⁹ ОВ С 376, 28.12.1999 г., стр. 1.

¹⁰ Становище от 21 септември 2000 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

¹¹ ОВ С 117, 26.4.2000 г., стр. 6. ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

граждански и търговски дела¹² е бил неколнократно и съществено изменян¹³. Поради по-нататъшни изменения и с оглед на постигане на яснота посоченият регламент следва да бъде преработен.

↓ 44/2001 съображение 1
(адаптиран)

- (2) ~~Общността~~ ☒ Съюзът ☒ си е поставила за цел поддържане и развитие на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, ~~в което се гарантира свободното движение на хора~~ ☒ като улеснява достъпа до правосъдие, по-специално чрез принципа на взаимното признаване на съдебните и извънсъдебните решения по граждански дела ☒ . С оглед на постепенното създаване на такова пространство, ~~Общността~~ ☒ Съюзът ☒ следва да приеме, наред с другото, ~~и мерките във връзка със съдебното сътрудничество в областта на правосъдието~~ по граждански дела, ~~които мерки са~~ ☒ по-специално когато това е ☒ необходимо ~~и за стабилното~~ ☒ правилното ☒ функциониране на вътрешния пазар.

↓ 44/2001 съображение 2
⇒ НОВ

- (3) Някои различия между националните норми, които са приложими по отношение на компетентността и признаването на съдебни решения, затрудняват гладкото функциониране на вътрешния пазар. Затова от съществено значение са разпоредбите за уеднаквяване на правилата за конфликт на юрисдикции по граждански и търговски дела и за ~~опростяване на формалностите с оглед~~ ⇒ осигуряване на ⇐ бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения от държавите-членки, които са обвързани по настоящия регламент.

↓ 44/2001 съображение 3
(адаптиран)

- (4) По смисъла на член ~~65~~ ☒ 81 ☒ от Договора ☒ за функционирането на Европейския съюз ☒ тази област е в обхвата на съдебното сътрудничество по граждански дела.

↓ 44/2001 съображение 6
(адаптиран)

- (5) С оглед на постигане на целта за свободно движение на съдебните решения по граждански и търговски дела е необходимо и подходящо правилата, приложими по отношение на компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения, да се регламентират с правен акт на ~~Общността~~ ☒ Съюза ☒, който е със задължителна сила и се прилага пряко.

¹² ОВ L 012, 16.1.2001 г., стр. 1.

¹³ Вж. приложение VII.

↓ 44/2001 съображение 4
(адаптиран)

- (6) ☒ Тъй като целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, а може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки ☒ в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за Европейския съюз. ☒ В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел. ☒

↓ 44/2001 съображение 5
(адаптиран)

- (7) На 27 септември 1968 г. държавите-членки, ~~които~~ действат ~~като~~ съгласно член 293, четвърто тире от Договора ☒ за създаване на Европейската общност ☒, подписаха Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, изменена ~~от~~ с конвенциите за присъединяване на новите държави-членки към споменатата конвенция (наричана Брюкселската конвенция)¹⁴. На 16 септември 1988 г. държавите-членки и държавите от ЕАСТ подписаха Конвенцията от Лугано относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, която е паралелна конвенция на Брюкселската конвенция от 1968 г.

↓ НОВ

- (8) На 22 декември 2000 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 44/2001 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, който замени Брюкселската конвенция, що се отнася до територията на Съюза, в отношенията между всички държави-членки без Дания. С Решение 2006/325/ЕО на Съвета от 27 април 2006 г. Съюзът сключи споразумение с Дания за прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 в Дания. Конвенцията от Лугано от 1988 г. бе преразгледана с Конвенцията от Лугано относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, сключена на 30 октомври 2007 г. от Съюза, Дания и държавите от ЕАСТ¹⁵. Следва да се осигури приемственост при тълкуването на тези конвенции и на настоящия регламент.
- (9) На 24 април 2009 г. Комисията прие доклад относно прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001¹⁶. В доклада се заключава, че като цяло действието на

¹⁴ ОВ L 299, 31.12.1972 г., стр. 32. ОВ L 304, 30.10.1978 г., стр. 1. ОВ L 388, 31.12.1982 г., стр. 1. ОВ L 285, 3.10.1989 г., стр. 1. ОВ С 15, 15.1.1997 г., стр. 1. Вж. консолидирания текст в ОВ С 27, 26.1.1998 г., стр. 1.

¹⁵ ОВ L 339, 21.12.2007 г., стр. 1.

¹⁶ Доклад на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, COM(2009) 174 окончателен.

регламента е задоволително, но е желателно да се подобри прилагането на някои от разпоредбите му, да се улесни в по-голяма степен свободното движение на съдебни решения и да се подобри още повече достъпът до правосъдие.

↓ 44/2001 съображение 7
(адаптиран)

- (10) Обхватът на настоящия регламент следва да включва всички основни граждански и търговски дела с изключение на някои ясно определени дела. ☒ В светлината на приемането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, тези въпроси следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. ☒

↓ НОВ

- (11) Настоящият регламент не се прилага по отношение на арбитража освен в предвиденото в регламента изключение. По-специално той не се прилага по отношение на формата, съществуването, действителността и последиците на арбитражните споразумения, правомощията на арбитрите, процедурата пред арбитражните съдилища и действителността, отмяната, признаването и изпълнението на арбитражните решения.

↓ 44/2001 съображение 8

~~Трябва да съществува връзка между производствата, по отношение на които се прилага настоящият регламент, както и територията на държавите-членки, които са обвързани от настоящия регламент. Съответно трябва да се прилагат общи правила за компетентността, когато ответникът има местоживее в някоя от тези държави-членки.~~

↓ 44/2001 съображение 9

~~Ответник, който няма местоживее в държава-членка, като правило е субект на националните правила за компетентност, приложими на територията на държава-членка на сезирания съд, докато ответник с местоживее в държава-членка, която не е обвързана по настоящия регламент, трябва да остане субект на Брюкселската конвенция.~~

↓ 44/2001 съображение 10

~~За целите на свободното движение на съдебни решения съдебните решения, постановени в държава-членка, които са обвързани по настоящия регламент, трябва да бъдат признати и изпълнени в друга държава-членка, обвързана по настоящия регламент, дори ако длъжникът по съдебното решение е с местоживее в трета държава.~~

↓ 44/2001 съображение 11

- (12) Правилата за компетентността следва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето на ответника, и винаги следва да е налице компетентност на това основание, освен в няколко ясно определени ситуации, когато ~~основанието~~ предметът на спора или автономията на страните изисква или предполага различен свързващ фактор. Местоживеенето на правния субект трябва да се определи автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат конфликти на юрисдикции.
-

↓ 44/2001 съображение 12

⇒ НОВ

- (13) Наред с местоживеенето на ответника ~~трябва~~ следва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто упражняване на правосъдие. ⇒ С наличието на тясна връзка следва да се гарантира правна сигурност, като се избягва предявяването на иск срещу ответника пред съд на държава-членка, който не е разумно предвидим за ответника. Това е важно, особено при спорове относно извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата. ⇐
-

↓ 44/2001 съображение 13

- (14) Във връзка със застраховането, потребителските договори и трудовата заетост, по-слабата страна ~~трябва~~ следва да бъде защитена от правила за компетентност, които са в по-висока степен благоприятни за нейните интереси, отколкото предвиждат общите правила.
-

↓ 44/2001 съображение 14

- (15) Автономията на страните по договор~~и~~, различни~~и~~ от застрахователен, потребителски или трудов договор, където се допуска само ограничена автономия при избора на компетентен съд, трябва да бъде съблюдавана при условията за изключителни основания за компетентност, които са установени в настоящия регламент.
-

↓ НОВ

- (16) За да се подкрепят интересите на ищите и ответниците и за да се улесни доброто правораздаване в Съюза, обстоятелството, че местоживеенето на ответника е в трета държава, следва повече да не води до неприлагане на някои правила на Съюза относно компетентността, а също така следва повече да не се прави препращане към националното право.

- (17) Поради това с настоящия регламент следва да се установи пълен набор от правила за международната компетентност на съдилищата в държавите-членки.

Със съществуващите правила за компетентността се осигурява тясна връзка между производствата, по отношение на които се прилага настоящият регламент, и територията на държавите-членки, което дава основание за разширяване на обхвата на тези правила, така че да се прилагат към ответниците независимо от местоживеенето им. Освен това в настоящия регламент следва да се определи в какви случаи съд в държава-членка може да упражнява субсидиарна компетентност.

↓ 44/2001 съображение 15

- (18) В интерес на хармоничното ~~упражняване на правосъдие~~ правораздаване е необходимо да се минимизира възможността от едновременни производства и да се гарантира, че в две държави-членки няма да се произнасят противоречащи си съдебни решения. Трябва да съществува ясен и ефективен механизъм за решаване на висящи дела (*lis pendens*) и свързани с тях производства и за отстраняване на проблемите, които произтичат от национални различия като тези във връзка с определянето на времето, към което едно дело се счита за висящо. За целите на настоящия регламент това време ~~трябва~~ следва да се определи автономно.

↓ НОВ

- (19) Следва да се подобри ефективността на споразуменията за избор на съд, така че да се изпълнява изцяло волята на страните и да не се допускат тактики за злоупотреба предявяването на съдебни искове. Ето защо в настоящия регламент следва да се даде предимство на определения в споразумението съд да взема решение за своята компетентност, независимо от това дали той е първият или вторият сезиран съд.
- (20) Ефективността на арбитражните споразумения също следва да се подобри с цел цялостно изпълнение на волята на страните. По-специално такъв следва да е случаят, когато договореното или определеното седалище на арбитража е в държава-членка. Поради това настоящият регламент следва да съдържа специални правила, с които да се избегнат паралелните производства и тактиките за злоупотреба с предявяването на съдебни искове при тези обстоятелства. Седалището на арбитража следва да означава избраното от страните седалище или седалището, определено от арбитражен съд, от арбитражна институция или от друг орган, избран пряко или косвено от страните.
- (21) Следва да съществува гъвкав механизъм, който да позволява на съдилищата в държавите-членки да вземат предвид висящите производства пред съдилищата в трети държави, по-специално с оглед на доброто правораздаване и на възможността съдебно решение на трета държава да бъде признато и изпълнено в тази държава-членка.
- (22) Следва да се поясни понятието за временни, включително охранителни мерки. По-специално тези мерки следва да включват охранителни заповеди, с които се цели получаване на информация или запазване на доказателства, като по този начин се обхванат заповедите за претърсване и за изземване, посочени в членове 6 и 7 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29

април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост¹⁷. В тях следва да не се включват мерки, които нямат охранителен характер, като например мерки за изслушване на свидетел с цел да се даде възможност на ищеца да реши дали да заведе дело.

↓ 44/2001 съображение 16

~~Взаимното доверие в упражняването на правосъдие в Общността оправдава съдебни решения, които са постановени в държава-членка, да бъдат автоматично признавани без нуждата от някаква процедура, освен в случаите на оспорване.~~

↓ 44/2001 съображение 17

~~По силата на същия принцип на взаимно доверие трябва да бъде ефективна и бърза процедурата за превръщането на едно съдебно решение, което е постановено в една държава-членка, в изпълняемо в друга. За тази цел декларацията, че едно съдебно решение е изпълняемо, трябва да бъде издавана на практика автоматично след изцяло формална проверка на представените документи, без съдът да има възможност да повдига по свой начин някое от основанията за неизпълняемост, които са установени по силата на настоящия регламент.~~

↓ 44/2001 съображение 18

~~При все това зачитането на правото на защита означава, че ответникът трябва да има възможност да обжалва в състезателна процедура декларацията за изпълняемост, ако той смята, че е налице някое от основанията за неизпълняемост. Трябва да е налице процедура по обжалване и по отношение на ищеца, когато искането му за декларация за изпълняемост е отхвърлено.~~

↓ НОВ

(23) Взаимното доверие в правораздаването в Съюза и целта трансграничните съдебни спорове да приключват по-бързо и да са свързани с по-малко разходи са основание за премахване на съществуващите междинни мерки, които трябва да бъдат предприети преди изпълнението на съдебните решения в държавата-членка, в която се иска изпълнение. Поради това съдебните решения, постановени от съдилищата на държава-членка, следва да бъдат разглеждани за целите на изпълнението като постановени в държавата-членка, в която се иска изпълнение. Като обаче се имат предвид разликите между системите на държавите-членки и особената чувствителност на въпросите около исковете за клевета и колективните искове за обезщетение, настоящата процедура за признаване и изпълнение следва да продължи да се прилага за съдебните решения по тези въпроси, докато не настъпят нови промени в правото в област. Приложното поле на специалната разпоредба за клевета следва да отговаря на приложното поле на изключението на този въпрос в Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) и следва да се

¹⁷ ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 45.

тълкува по същия начин. Разпоредбите, които премахват междинните изпълнителни мерки, следва да обхванат и съдебни решения за предоставянето на обезщетение за вреди по колективни иски в случай на приемане на мерки за хармонизирането и сближаването на процесуалните правила, уреждащи тези производства. Това разширяване на приложното поле не засяга възможността на Комисията да предложи премахването на междинните мерки за производства по колективни иски за обезщетение, дори в отсъствието на подобни мерки за хармонизиране или сближаване, ако се появят доказателства относно ефикасността и приемливостта на подобни промени в европейския правен ред.

(24) Премахването на междинните мерки следва да бъде съпътствано от необходимите предпазни мерки, имащи по-специално за цел да се осигури пълно зачитане на правата на защитата и на справедлив съдебен процес, установени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. За това е необходимо на етапа на изпълнението да се въведат извънредни правни средства за защита в полза на ответниците, които не са се явили пред съда поради това, че не са известени, или които са потърпевши по друг начин от процесуални грешки по време на производството пред съда по произход, които могат да представляват нарушение на член 47 от Хартата.

(25) Премахването на междинните мерки налага да се адаптира свободното движение на временните, включително охранителните мерки. Когато тези мерки са постановени от компетентен по съществото на спора съд, следва да се осигури тяхното свободно движение. Когато обаче са приети от съд, който не е компетентен по съществото на спора, действието им следва да се ограничи до територията на държавата-членка на този съд. Освен това следва да се позволи свободното движение на мерките, постановени *ex parte*, ако това движение се съпътства от подходящи гаранции.

↓ 44/2001 съображение 19
(адаптиран)

(26) ~~Трябва~~ Следва да се гарантира приемственост между Брюкселската конвенция и настоящия регламент и за тази цел ~~трябва следва~~ да се установят преходни разпоредби. Същата нужда от приемственост се прилага и по отношение на тълкуването на Брюкселската конвенция ☒ и на регламентите, които я заменят, ☒ от Съда на ☒ Европейския съюз ☒ ~~Европейските общности, а Протоколът от 1971 г.¹⁸ трябва също така да остане приложим спрямо висши дела към момента на влизане в сила на настоящия регламент.~~

↓ НОВ

(27) В настоящия регламент следва да се осигури пълното зачитане на основните права, установени в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално на правото на ефективни правни средства за защита и на правото на справедлив съдебен процес, гарантирани в член 47 от Хартата. Настоящият

¹⁸ ~~ОВ L 204, 2.8.1975 г., стр. 28. ОВ L 304, 30.10.1978 г., стр. 1. ОВ L 388, 31.12.1982 г., стр. 1. ОВ L 285, 3.10.1989 г., стр. 1. ОВ C 15, 15.1.1997 г., стр. 1. Виж консолидирания текст в ОВ C 27, 26.1.1998 г., стр. 28.~~

регламент следва да не засяга с нищо свободата на изразяване на мнение и свободата на информация (член 11), правото на личен и на семеен живот (член 7) или правото на работниците и работодателите, или съответните им организации, съгласно правото на Съюза и националното право и практики да преговарят и да сключват колективни договори на съответните равнища, както и да предприемат колективни действия за защита на своите интереси, включително стачка, в случай на конфликт на интереси (член 28).

↓ 44/2001 съображение 20
(адаптиран)
⇒ НОВ

- (28) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Северна Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, ~~заявиха желанието си да участват~~ ☒ участваха ☒ в приемането и прилагането на ~~настоящия~~ Регламент (ЕО) № 44/2001. ⇒ В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, [Обединеното кралство и Ирландия уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент]/[без да се засяга член 4 от Протокола, Обединеното кралство и Ирландия няма да участват в приемането на настоящия регламент и той няма да ги обвързва, нито ще се прилага спрямо тях] ⇐.

↓ 44/2001 съображение 21
(адаптиран)
⇒ НОВ

- (29) Дания в съответствие с членове 1 и 2 от Протокола ~~за~~ относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност ☒ функционирането на Европейския съюз ☒, не участва в приемането на настоящия регламент и следователно ~~не е обвързана от него, нито е субект на неговото прилагане~~ той не я обвързва, нито се прилага спрямо нея ⇒, без да се засяга възможността Дания да прилага измененията на Регламент (ЕО) № 44/2001 съгласно член 3 от Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 19 октомври 2005 г.¹⁹ ⇐

↓ 44/2001 съображение 22

~~Тъй като Брюкселската конвенция остава в сила в отношенията между Дания и държавите-членки, които са обвързани от настоящия регламент, Конвенцията и Протоколът от 1971 г. продължават да действат между Дания и държавите-членки, които са обвързани по настоящия регламент.~~

¹⁹ ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

↓ 44/2001 съображение 23
(адаптиран)

- (30) Брюкселската конвенция продължава да действа на териториите на държавите-членки, които попадат в териториалния обхват на посочената конвенция и които са изключени от настоящия регламент съгласно член ~~299~~ ☒ 355 ☒ от Договора ☒ за функционирането на Европейския съюз ☒.
-

↓ 44/2001 съображение 24
(адаптиран)

- (31) Подобно на това и в името на последователността настоящият регламент не накърнява нормите, които регулират компетентността и признаването на съдебни решения, и които се съдържат в специални ~~обществени~~ актове ☒ на Съюза ☒.
-

↓ 44/2001 съображение 25

- (32) Спазването на международните задължения, по които са страни държавите-членки, означава, че настоящият регламент следва да не засяга договори във връзка със специални въпроси, по които са страни държавите-членки.
-

↓ 44/2001 съображение 26

~~Трябва да бъде осигурена необходимата гъвкавост в основните правила на настоящия регламент, за да се отчетат специалните процедурни правила на някои държави-членки. Някои разпоредби на Протокола, приложен към Брюкселската конвенция, трябва съответно да се включат в настоящия регламент.~~

↓ 44/2001 съображение 27

~~За да се гарантира хармоничен преход в определени области, които бяха обект на специални разпоредби в Протокола, приложен към Брюкселската конвенция, настоящият регламент предвижда разпоредби за преходен период, които отчитат специфичното положение в определени държави-членки.~~

↓ 44/2001 съображение 28
(адаптиран)

~~Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя доклад за приложението му и при необходимост ще изготви предложения за изменения.~~

↓ 44/2001 съображение 29

~~Комисията трябва да приспособи приложения I – IV относно правилата за национална компетентност, съдилищата или компетентните органи и процедурите за обжалване, налични въз основа на изменения, предложени от засегнатите държави-членки; измененията, направени спрямо приложения V и VI трябва да се приемат в~~

~~съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията~~²⁰

↓ НОВ

(33) На Комисията следва да се предостави правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз за целите на приспособяването на приложения I, II, V, VI и VII,

↓ 44/2001 (адаптиран)

~~ПРИЕ~~ ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ ☒ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ ☒

↓ 44/2001

⇒ НОВ

Член I

1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по специално, данъчни, митнически или административни дела.

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

- а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица, имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;
- б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;
- в) социално осигуряване;
- г) арбитраж ⇒ , с изключение на предвиденото в член 29, параграф 4 и член 33, параграф 3 ⇐ .

²⁰ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

↓ НОВ

д) задълженията за издръжка, произтичащи от семейни, родствени или брачни отношения или отношения по сватовство.

↓ 44/2001

3. В настоящия регламент под „държава-членка“ се разбират държавите-членки, с изключение на Дания.

Член ~~322~~

За целите на настоящия регламент:

↓ 44/2001 (адаптиран)

⊗ а) ~~⊗~~ понятието „съдебно решение“ означава всяко съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на държава-членка, както и да се нарича съдебното решение, включително ~~декрет, разпореждане, решение или заповед за изпълнение, както и~~ определянето на разноските от служител на съда.

↓ НОВ

За целите на глава III понятието „съдебно решение“ включва временни, включително охранителни мерки, постановени от съд, който по силата на настоящия регламент е компетентен по съществото на делото. То включва също така мерки, постановени без призоваване на ответника, които трябва да бъдат изпълнени без предварително връчване на ответника, ако в съответствие с националното право на държавата-членка по произход ответникът разполага с право да оспори мярката на по-късен етап;

б) понятието „временни, включително охранителни мерки“ включва охранителни заповеди, с които се цели получаване на информация или доказателства;

в) понятието „съд“ включва всички органи, определени от държава-членка като компетентни по дела, които попадат в обхвата на настоящия регламент;

г) понятието „съдебна спогодба“ означава споразумение, което е било одобрено от съд или сключено пред съд в хода на производството;

д) понятието „автентичен документ“ означава документ, съставен или формално регистриран като автентичен в държавата-членка по произход, чиято истинност:

i) е свързана с подписа и съдържанието на автентичния документ, и

ii) е установена от публичен орган или всеки друг оправомощен за това орган.

е) понятието „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която според случая е постановено съдебното решение, е одобрена или сключена съдебната спогодба или е съставен автентичният документ;

ж) понятието „държава-членка по изпълнение“ означава държавата-членка, в която се иска изпълнение на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния документ;

з) понятието „съд по произход“ означава съдът, постановил подлежащото на признаване и изпълнение съдебно решение;

↓ 44/2001

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член ~~23~~

1. При условията на настоящия регламент, искире срещу лицата, които имат местоживеее в държава-членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава-членка.

2. Лица, които не са граждани на държавата-членка, в която имат местоживеее, се подчиняват на правилата за компетентност, които са приложими по отношение на гражданите на тази държава.

Член ~~34~~

1. Срещу лица, които имат местоживеее в държава-членка, могат да бъдат предявявани искире в съдилищата на друга държава-членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2—7 от настоящата глава.

~~2. По специално правилата за национална компетентност, установени в приложение I, няма да се прилагат в техен ущърб.~~

↓ НОВ

2. Срещу лица, които нямат местоживеее в държава-членка, могат да бъдат предявявани искире в съдилищата на държава-членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2—8 от настоящата глава.

Член 4

~~1. Ако ответникът няма местоживее в държава-членка, компетентността на съдилищата на всяка държава-членка, при условията на членове 22 и 23, се определя от правото на тази държава-членка.~~

~~2. По отношение на такъв ответник всяко лице, което има местоживее в държава-членка, може независимо от неговото гражданство да се ползва в тази държава от действащите там правила за компетентност, и по специално от тези, конкретизирани в приложение I, по същия начин както гражданите на тази държава.~~

РАЗДЕЛ 2

СПЕЦИАЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 5

~~Срещу лице, което има местоживее в държава-членка, може да бъде предявен иск в друга държава-членка~~ ☒ Следните съдилища са компетентни ☒ :

1. а) по дела, свързани с договор — ~~в~~ съдилищата по мястото на изпълнение на въпросното задължение;

- б) за целите на настоящата разпоредба и освен ако не е договорено друго, мястото на изпълнение на въпросното задължение е:

- в случая на продажба на стоки, мястото в държава-членка, където съгласно договора са доставени стоките или е трябвало да бъдат доставени,
- в случая на предоставяне на услуги, мястото в държава-членка, където съгласно договора услугите са били предоставени или е трябвало да бъдат предоставени;

- в) ако не се прилага буква б), тогава се прилага буква а);

~~2. по делата за издръжка — в съдилищата на мястото, където получаващият издръжка има местоживее или обичайно пребиваване, или ако делото е свързано с производство относно гражданското състояние на лице — в съда, който съобразно своето право е компетентен да разглежда такова~~

~~производство, освен ако тази компетентност се основава единствено на гражданството на една от страните;~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

22. по дела относно гражданска отговорност, *delict* или *quasi delict* — ~~в~~ съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;

↓ НОВ

3. по отношение на вещни права или владение на движимо имущество — съдилищата на мястото, където се намира имуществото;

↓ 44/2001 (адаптиран)

4. по отношение на граждански иск за вреди или реституция вследствие на деяние, което води до наказателно производство — ~~в~~ съда~~ът~~, сезиран с това производство, доколкото този съд съгласно своето право е компетентен да разглежда граждански иски;
5. по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клон, агенция или друг вид представителство — ~~в~~ съдилищата на мястото, където е разположен клонът, агенцията или представителството;
6. в качеството на учредител, доверителен собственик (trustee) или бенефициер на доверителна собственост (trust), създадена по силата на закон или на писмен документ, или устно и доказана писмено — ~~в~~ съдилищата на държавата-членка, където се намира доверителната собственост (trust);
7. по отношение на спор относно плащане на възнаграждение, искано във връзка със спасяване на товар или навло — ~~в~~ съда~~ът~~, в обсега на чиято компетентност въпросният товар или навло:

↓ 44/2001

- а) е бил задържан с цел да се обезпечи това плащане, или
- б) е могъл да бъде задържан, но е дадена гаранция или друго обезпечение;
- при условие че настоящата разпоредба се прилага само ако се претендира, че ответникът има права върху товара или навлото, или е имал такива права по време на спасяването им.

Член 6

↓ 44/2001 (адаптиран)

Срещу лице ~~е местожило в държава-членка~~ може, също така, да бъде предявен иск:

1. когато то ☒ е с местоживее в държава-членка и ☒ е един от множество ответници, в съдилищата по местоживеенето на всеки от тях, при условие че исковите са в такава тясна връзка, че е целесъобразно те да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства;

↓ 44/2001

2. като трета страна по дело за поръчителство или гаранция или в друго производство на трета страна, в съда, сезиран с първоначалното дело, освен ако това дело е заведено единствено с цел това лице да бъде отклонено от подсъдността на съда, който би бил компетентен по неговото дело;
3. по насрещен иск, произтичащ от същия договор или факти, на които се основава първоначалният иск, в съда, пред който е висящо ~~първоначалният~~ първоначалният ~~дело~~ иск;
4. по дела във връзка с договор, ако процедурата може да се съчетае с процедура срещу същия ответник, по дела относно вещни права върху недвижими вещи, в съда на държавата-членка, където е разположен имотът.

Член 7

Когато по силата на настоящия регламент съд в държава-членка е компетентен за действия във връзка с отговорност, произтичаща от използването или дейността на кораб, този съд или който и да е друг съд, който по силата на вътрешното право е заместен за тази цел, също така ~~не~~ е компетентен по отношение на искове за ограничаване на тази отговорност.

РАЗДЕЛ 3

КОМПЕТЕНТНОСТ ПО ДЕЛА ВЪВ ВРЪЗКА СЪС ЗАСТРАХОВАНЕ

Член 8

По дела във връзка със застраховане компетентността се определя от нормите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на ~~член 4 и~~ член 5, точка 5.

Член 9

↓ 44/2001 (адаптиран)

1. Срещу застраховател ~~е местоживее в държава-членка~~, може да бъде предявен иск:

- а) в съдилищата на държавата-членка, където той има местоживее, или
- б) в друга държава-членка в случай на процесуални действия, извършени от притежателя на полицата, застрахования или ползвателя, в съдилищата по мястото, където ищецът има местоживее,
- в) ако той е съзастраховател, в съдилищата на държава-членка, в която е предявен иск срещу основния застраховател.

2. Застраховател, който няма местоживее в държава-членка, но има клон, агенция или друго представителство в една от държавите-членки, по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клона, ~~агенцията~~ агенцията или представителството, се счита, че има местоживее в тази държава-членка.

Член 10

По отношение на застраховка за отговорност или застраховка на недвижима собственост срещу застрахователя може наред с това да бъде предявен иск в съдилищата, където е настъпило вредоносното събитие. Същото се прилага и ако движимо и недвижимо имущество се покрива от една и съща застрахователна полица и двете са неблагоприятно засегнати от едно и също случайно събитие.

Член 11

1. По отношение на застраховка за отговорност застрахователят също така може, ако законът на съда го позволява, да бъде призован по дело, което увредената страна е предприела срещу застрахования.
2. Членове 8, 9 и 10 се прилагат по отношение на искове, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя, когато такива преки искове са разрешени.
3. Ако правото, приложимо спрямо такива преки искове, предвижда, че притежателят на полицата или застрахованият могат да бъдат призовани като страни по делото, същият съд е компетентен по отношение на тях.

Член 12

1. Без да се засяга разпоредбата на член 11, параграф 3, застрахователят може да започне дело само в съдилищата на държавата-членка, в която ответникът има местоживее, независимо дали той се явява притежател на полицата, застрахован или бенефициер.
2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с този раздел е висящо първоначалният иск ~~основното дело~~.

Член 13

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникване на спора, или
2. което допуска притежателят на полицата, застрахованият или бенефициерът да започнат дело в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел, или
3. което е сключено между притежател на полица и застраховател, ако и двамата по време на сключване на договора са имали местоживеене или обичайно пребиваване в една и съща държава-членка, и което споразумение предоставя компетентност на съдилищата на тази държава, дори ако вредоносното събитие се случи в чужбина, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава, или
4. което е сключено с притежател на полица, който няма местоживеене в държава-членка, освен дотолкова, доколкото застраховката е задължителна или е относно недвижима собственост в държава-членка, или
5. което се отнася до договор за застраховка дотолкова, доколкото покрива един или повече от рисковете по член 14.

Член 14

Рисковете по член 13, параграф 5 са следните:

1. всякаква загуба или вреда на:
 - а) морски кораби, инсталации, разположени край бреговете или в открито море, или въздухоплавателно средство, произтичащи от рискове, които са във връзка с използването им за търговски цели;
 - б) транзитни стоки, различни от багажа на пътниците, когато транзитът се състои или включва товар на такива кораби или въздухоплавателни средства;
2. всякаква отговорност, различна от тази за телесна повреда на пътници или загуба или увреждане на багажа им:
 - а) произтичаща от използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са указани в точка 1, буква а), доколкото по отношение на последните законодателството на държавата-членка, в която е регистрирано въздухоплавателното средство, не забранява клаузи за предоставяне на компетентност при застраховането срещу такива рискове;
 - б) за загуба или повреда, причинени от транзитни стоки, както са описани в точка 1, буква б);

3. всякаква финансова загуба във връзка с използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са указани в точка 1, буква а), и по-специално загуба на редовен или чартърен товар;
4. всякакъв риск или интерес във връзка с ~~няко~~**ни** от тези по точки 1—3;

↓ 44/2001 (адаптиран)

5. независимо от точки 1—4, всякакви „големи рискове“, както са определени в ~~Директива 73/239/ЕИО на Съвета²¹~~ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²², ~~изменена е Директиви 88/357/ЕИО²³ и 90/618/ЕИО на Съвета²⁴, така както са изменени.~~

↓ 44/2001
⇒ **НОВ**

РАЗДЕЛ 4

КОМПЕТЕНТНОСТ ПРИ ПОТРЕБИТЕЛСКИ ДОГОВОРИ

Член 15

1. По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от разпоредбите в настоящия раздел, без да се засяга разпоредбата на ~~член 4 и~~ член 5, точка 5, ако:

- а) се отнася до договор за продажба на стоки на изплащане чрез вноски, или
- б) се отнася до договор за заем, изплатим на части, или за всяка друга форма на кредит, предоставен за финансиране на продажбата на стоки, или
- в) във всички останали случаи, договорът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държавата-членка, където потребителят има местоживее, или ~~което~~ с всички средства насочва тези дейности ~~те~~ ~~он~~ към тази държава-членка или към няколко държави, включително тази държава-членка, и договорът попада в обхвата на тези дейности.

2. Когато потребител сключи договор със страна, която няма местоживее в държава-членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите-членки,

²¹ ~~ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена е Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65).~~

²² ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

²³ ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1. Директива, последно изменена е Директива 2000/26/ЕО.

²⁴ ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 44.

тази страна по отношение на спорове, възникнали от дейността на този клон, агенция или представителство, се счита за имаща местоживеене в тази държава-членка.

3. Настоящият раздел ~~няма да~~ не се прилага по отношение на договор за транспорт, различен от договора, който в цената си включва предоставянето на комбинация от пътуване и настаняване.

Член 16

1. Потребител може да заведе дело срещу другата страна по договора или в съдилищата на държавата-членка, в която тази страна има местоживеене, или в съдилищата по мястото, където има местоживеене потребителят.

2. Другата страна по договора може да заведе делото срещу потребител само в съдилищата на държавата-членка, където има местоживеене потребителят.

3. Настоящият член не засяга правото да се предяви насрещен иск в съда, пред който в съответствие с настоящия раздел е висящ първоначалният иск.

Член 17

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникването на спора, или
2. което допуска потребителят да започне дело в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел, или
3. което е сключено между потребителя и другата страна по договора, и двамата от които по времето на сключване на договора са имали местоживеене или обичайно пребиваване в една и съща държава-членка, и което предоставя компетентност на съдилищата на тази държава-членка, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава-членка.

РАЗДЕЛ 5

КОМПЕТЕНТНОСТ ПРИ ИНДИВИДУАЛНИ ТРУДОВИ ДОГОВОРИ

Член 18

1. По дела във връзка с индивидуални трудови договори компетентността се определя от разпоредбите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на ~~член 4 и~~ член 5, точка 5 $\Rightarrow$ и член 6, параграф 1 $\Leftarrow$.

2. Когато работник или служител сключи индивидуален трудов договор с работодател, който няма местоживеене в държава-членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите-членки, работодателят по отношение на

спорове, възникнали във връзка с дейността на клона, агенцията или представителството, се счита за имащ местоживеене в тази държава-членка.

Член 19

↓ 44/2001 (адаптиран)

Срещу работодателя ~~е местоживеене в държава-членка~~, може да бъде предявен иск:

↓ 44/2001

1. в съдилищата на държавата-членка, където има местоживеене, или
2. в друга държава-членка:

↓ 44/2001 (адаптиран)

- a) в съдилищата по мястото, където ☒ или откъдето ☒ работодателят обичайно осъществява дейността си, или в съдилищата по мястото, където последно е осъществявал дейност, или

↓ 44/2001

- b) ако работникът или служителът не осъществява обичайно или не е осъществявал обичайно дейността си в никоя държава, в съдилищата по мястото, където дейността, за която е нает работникът или служителът, е разположена или е била разположена.

Член 20

1. Работодател може да заведе дело само в съдилищата на държавата-членка, където работникът или служителът има местоживеене.
2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с този раздел е висящо първоначалният иск основното дело.

Член 21

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение ~~за предоставяне на компетентност~~.

1. което е сключено след възникването на спора, или
2. което допуска работникът или служителът да ~~заведе~~ заведе дело в съдилища, различни от тези, указани в настоящия раздел.

РАЗДЕЛ 6

ИЗКЛЮЧИТЕЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 22

↓ 44/2001 (адаптиран)
⇒ НОВ

Следните съдилища ~~не~~ притежават изключителна компетентност ~~независимо от местоживеенето~~:

1. по дела, които имат за предмет вещни права върху недвижим имот или договор за наем на недвижим имот — съдилищата на държавата-членка, в която е разположен имотът. ☒ Въпреки това: ☒
 - а) ~~Въпреки това~~ по дела, които имат за предмет договор за наем на недвижим имот, сключен за временно ползване с максимален срок от шест последователни месеца, са компетентни и съдилищата на държавата-членка, където има местоживеене ответникът, при условие че наемателят е физическо лице и че наемодателят и наемателят имат местоживеене в една и съща държава-членка ⇒ в момента на сключване на договора или в момента на образуване на производството ⇐;

↓ НОВ

- б) по договори за наем на помещения за професионални цели страните могат да се договорят компетентни да са съд или съдилищата на държава-членка съгласно член 23;

↓ 44/2001

2. по дела, които имат за предмет действителността на създаването, недействителността или прекратяването на търговски дружества или други юридически лица или сдружения на физически или юридически лица, или действителността на решения на техните органи — съдилищата на държавата-членка, в която има седалище търговското дружество, юридическото лице или сдружението. За да се определи това седалище, съдът прилага своите правила на международното частно право;
3. по дела, които имат за предмет действителността на вписванията в публични регистри — съдилищата на държавата-членка, в която се води регистърът;

↓ 44/2001 (адаптиран)

4. по дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти, марки, дизайни или други подобни права, за които се изисква да бъдат депозирани или

регистрирани, ☒ независимо дали за това е предявен иск или насрещен иск²⁵ — ☒ съдилищата на държавата-членка, в която е подадена заявка за депозиране или регистрация, или депозирането или регистрацията са извършени или се смятат за извършени съгласно инструмент на ~~Общността~~ ☒ Съюза ☒ или по силата на международна конвенция.

↓ 44/2001

Без да се засяга компетентността на Европейската патентна служба по силата на Конвенцията за предоставяне на европейски патенти, подписана в Мюнхен на 5 октомври 1973 г., съдилищата на всяка държава-членка имат изключителна компетентност, независимо от местоживеенето, по дела във връзка с регистрацията или действителността на всеки европейски патент, предоставен на тази държава;

5. по дела във връзка с изпълнението на съдебни решения₂ — съдилищата на държавата-членка, в която съдебното решение е било или трябва да бъде изпълнено.

РАЗДЕЛ 7

ПРОРОГАЦИЯ НА КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 23

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

1. Ако страните, ~~една или повече от които имат местоживее в държава-членка~~, са се договорили, че съд или съдилищата на държава-членка са компетентни за разрешаване на всякакви спорове, които са възникнали или които могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, този съд или тези съдилища имат компетентност[⇒], освен ако споразумението е нищожно по същество съгласно правото на тази държава-членка[⇐]. Тази компетентност е изключителна, освен ако страните са уговорили друго. Споразумението за предоставяне на компетентност се сключва:

↓ 44/2001

- a) писмено или устно, потвърдено с писмени доказателства; или
- b) във форма, която е съобразена с практиките, които страните са установили помежду си; или

²⁵ Note for the translators: the translations, particularly the German and French translation, shall use the wording of the corresponding translations of the decision of the Court of Justice in the matter GAT v. LuK (C-4/03) of 13 July 2006 (summary).

в) в международната търговия, във форма, която е съобразена с обичая, който страните познават или е трябвало да познават и който в тази търговска дейност е широко известен на страните и редовно се съблюдава от страните по договори от вида, приложим в конкретната търговска дейност.

2. Всяко общуване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, е равностойно на „писмена форма“.

~~3. Когато се сключи такова споразумение между страни, никоя от които няма местоживее в държава-членка, съдилищата на други държави-членки не са компетентни по отношение на споровете им, освен ако съдът или съдилищата, които са избрани, са се отказали от компетентност.~~

3. Съдът или съдилищата на държава-членка, на които е предоставена компетентност чрез акт за учредяване на доверителна собственост (trust), имат изключителна компетентност по всяко дело, заведено срещу учредител, доверителен собственик (trustee) или бенефициер, ако става дума за отношенията между тези лица или за техните права или задължения във връзка с доверителната собственост (trust).

4. Споразумения или разпоредби на акт за учредяване на доверителна собственост (trust), с които се предоставя компетентност, нямат правно действие, ако противоречат на член 13, 17 или 21, или ако съдилищата, чиято компетентност те претендират да изключат, имат изключителна компетентност по силата на член 22.

Член 24

1. Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава-членка, пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността на съда, или когато друг съд има изключителна компетентност по силата на член 22.

↓ НОВ

2. По делата, посочени в раздели 3, 4 и 5 от настоящата глава, в документа за образуване на производството или в равностоеен документ трябва да се съдържа информация за ответника относно правото му да оспори компетентността на съда и поледиците от явяването. Преди да се признае за компетентен въз основа на настоящия член, съдът се уверява, че тази информация е предоставена на ответника.

РАЗДЕЛ 8

СУБСИДИАРНА КОМПЕТЕНТНОСТ И *FORUM NECESSITATIS*

Член 25

Когато нито един съд на държава-членка не е компетентен по смисъла на членове 2—24, компетентни са съдилищата на държавата-членка, в която се намира имущество, принадлежащо на ответника, при условие че

а) стойността на имуществото не е несъразмерна спрямо стойността на иска; и

б) спорът има достатъчна връзка с държавата-членка на сезирания съд.

Член 26

Когато нито един съд на държава-членка не е компетентен по смисъла на настоящия регламент, съдилищата на държава-членка могат в изключителни случаи да се произнесат по спора, ако правото на справедлив съдебен процес или правото на достъп до правосъдие го налагат, по-специално:

а) ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която спорът има тясна връзка; или

б) ако съдебно решение, постановено по иска в трета държава няма да подлежи на признаване и изпълнение в държавата-членка на сезирания съд в съответствие с правото на тази държава, а такова признаване и изпълнение е необходимо, за да се гарантира, че правата на ищеца са защитени;

и спорът има достатъчна връзка с държавата-членка на сезирания съд.

↓ 44/2001

⇒ НОВ

РАЗДЕЛ 89

ПРОВЕРКА НА КОМПЕТЕНТНОСТТА И ДОПУСТИМОСТТА

Член ~~25~~27

Когато съд на държава-членка е сезиран с иск, който основно засяга дело, по ~~отношение на~~ което ~~съдилищата на друга държава-членка имат изключителна компетентност по силата на член 22~~ ⇒ съдът няма компетентност по силата на настоящия регламент ⇐, той служебно прогласява, че не е компетентен.

↓ 44/2001 (адаптиран)

Член ~~26~~28

1. Когато срещу ответник ~~е местоживее в една държава-членка~~ е предявен иск в съд на ~~друга~~ държава-членка и той не се яви, съдът ~~служебно прогласява, че не е компетентен, освен ако компетентността му произтича от разпоредбите на настоящия регламент.~~

~~2. Съдът~~ спира разглеждането на делото дотогава, докато не бъде доказано, че ответникът е могъл да получи документа за образуване на производството²⁶ или равностоен документ в достатъчен срок, който да му позволи да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими стъпки за тази цел.

↓ 44/2001

⇒ НОВ

~~32. Член 19, параграфи 1, 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчването в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела²⁶~~ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета²⁷ се прилагат вместо разпоредбите на параграф 2, ако документът, ~~е който се започва делото,~~ за образуване на производството или ~~равнозначният~~ равностоен документ ~~трябва да се предаде~~ е трябвало да бъде предаден от една държава-членка в друга²⁷ съобразно настоящия регламент.

43. Когато разпоредбите на Регламент (ЕО) № ~~1348/2000~~ 1393/2007 не са приложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако документът за образуване на производството или равностоен документ е трябвало да бъде ~~да се~~ предаден²⁷ съобразно тази конвенция.

РАЗДЕЛ ~~9~~10

ВИСЯЩ ПРОЦЕС (*LIS PENDENS*) — СВЪРЗАНИ ИСКОВЕ

Член ~~27~~29

1. ⇒ Без да се засяга разпоредбата на член 32, параграф 2, ⇐ ~~К~~когато дела с един и същ предмет и между същите страни²⁶ са заведени в съдилищата на различни държави-членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, спира разглеждането на делото служебно, докато бъде установена компетентността на първия сезиран съд.

↓ НОВ

2. По посочените в параграф 1 дела първият сезиран съд установява компетентността си в срок от шест месеца, освен при невъзможност поради изключителни обстоятелства. По искане на всеки друг съд, сезиран със спора, първият сезиран съд уведомява този съд относно датата, на която е бил сезиран, и за това дали е установил компетентност по спора или, ако не е установил такава, относно предполагаемия момент на установяване на компетентност.

²⁶ ~~ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37~~

²⁷ ~~ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79~~

↓ 44/2001

23. Когато бъде установена компетентността на първия сезиран съд, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

↓ НОВ

4. Когато договореното или определеното седалище на арбитража е в дадена държава-членка, съдилищата на друга държава-членка, чиято компетентност се оспорва въз основа на арбитражно споразумение, спират производството, след като съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на арбитража, или арбитражният съд са били сезирани с производство за определяне като негов основен предмет или чрез инцидентен иск на съществуването, действителността или действието на това арбитражно споразумение.

Настоящият параграф не пречи на това съдът, чиято компетентност се оспорва, да се откаже от компетентност в посочения по-горе случай, ако националното му право предвижда това.

Когато се установи съществуването, действителността или действието на арбитражното споразумение, сезираният съд се отказва от компетентност.

Настоящият параграф не се прилага по спорове, свързани с посочените в раздели 3, 4 и 5 на глава II въпроси.

↓ 44/2001

Член ~~28~~30

1. Когато свързани иски са висящи пред съдилища от различни държави-членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може да спре разглеждането на делото производството.

↓ 44/2001 (адаптиран)

2. Когато ~~тези иски се~~ ☒ искът пред първия сезиран съд е ☒ висящ на първа инстанция, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, може също така, по молба на една от страните, да се откаже от компетентност, ако първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните иски и правото му донесе тяхното обединяване.

↓ 44/2001

3. За целите на настоящия член исковите се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

↓ НОВ

Член 31

Ако производството по същество е висящо пред съд на дадена държава-членка и съдилищата на друга държава-членка са сезирани с молба за временни, включително охранителни мерки, съответните съдилища си сътрудничат, за да осигурят правилното координиране между производството по същество и охранителното производство.

По-специално съдът, сезиран с молба за временни, включително охранителни мерки, търси информация от другия съд по отношение на всички относими обстоятелства по делото, като например спешността на целената мярка или отказа на сезирания по съществото на делото съд да постанови подобна мярка.

↓ 44/2001

Член ~~29~~32

1. Когато исковете спадат към изключителната компетентност на няколко съдилища, всеки съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

↓ НОВ

2. С изключение на споразуменията, уредени в раздели 3, 4 и 5 на настоящата глава, когато посоченото в член 23 споразумение предоставя изключителна компетентност на съд или съдилища на дадена държава-членка, съдилищата на другите държави-членки няма да са компетентни по спора, докато определените със споразумението съд или съдилища не се откажат от своята компетентност.

↓ 44/2001

Член ~~30~~33

1. За целите на настоящия раздел, съдът се счита сезиран:

- ~~1-а)~~ в момента, ~~когато~~ в който документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се ~~осъществят действия по отношение~~ извърши връчване на ответника, или
- ~~2-б)~~ ако документът трябва да бъде връчен, преди да е ~~бъде~~ внесен в съда, в момента, ~~когато~~ в който е получен от отговорната за връчването служба, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

Отговорната за връчването служба, посочена в буква б), е първият орган, който получава документите за връчване.

2. Отговорните за връчването съдилища и органи, посочени в параграф 1, отбелязват, според случая, датата и часа на подаване на документа за образуване на производството или на получаване на документите за връчване.

3. За целите на настоящия раздел арбитражен съд се счита за сезиран в момента, в който страна е определила арбитър или в който е поискала съдействие от институция, орган или съд за съставянето на арбитражния съд.

Член 34

1. Независимо от разпоредбите на членове 3—7, ако дела с един и същ предмет и между същите страни са висящи пред съдилища на трета държава към момент, в който е сезиран съд в държава-членка, този съд може да спре производството си, ако:

- а) съдът на третата държава е бил сезиран първи по време;
- б) може да се очаква, че съдът в третата държава ще постанови в разумен срок решение, което ще може да бъде признато и, когато е приложимо, изпълнено в тази държава-членка; и
- в) съдът е убеден, че е необходимо да направи това за доброто правораздаване.

2. За периода на спиране на производството страната, която е сезирала съда в държавата-членка, не губи предимството от прекъсването на давностни или преклузивни срокове, уредени от правото на тази държава-членка.

3. Съдът може да възобнови производството във всеки момент по искане на една от страните или служебно, ако е изпълнено едно от следните условия:

- а) производството в съда на третата държава също е спряно или е прекратено;
- б) съдът счита, че производството в съда на третата държава няма да приключи в разумен срок;
- в) възобновяването на производството е необходимо за доброто правораздаване.

4. Съдът прекратява производството по искане на една от страните или служебно, ако производството в съда на третата държава е приключило със съдебно решение, което подлежи на изпълнение в тази държава или може да бъде признато и, когато е приложимо, изпълнено в държавата-членка.

↓ 44/2001

РАЗДЕЛ ~~10~~11

ВРЕМЕННИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОХРАНИТЕЛНИ МЕРКИ

↓ НОВ

Член 35

Когато съдилищата на държава-членка са компетентни по съществото на делото, те са компетентни да постановяват временни, включително охранителни мерки, предвидени в правото на тази държава.

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

Член ~~35~~36

Може да се ~~направи заявление~~ подаде молба пред съдилищата на държава-членка за такива временни, включително охранителни мерки, ~~какви то съществуват съгласно законодателството~~ предвидени в правото на тази държава-членка, дори ако ~~съгласно настоящия регламент~~ съдилищата на друга държава-членка ⇒ или арбитражен съд ⇐ са компетентни по съществото на делото.

↓ 44/2001 (адаптиран)

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ ☒ , ИЗПЪЛНЯЕМОСТ ☒ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

~~Член 32~~

~~За целите на настоящия регламент „съдебно решение“ означава всяко съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на държава-членка, както и да се нарича съдебното решение, включително декрет, разпореждане, решение или заповед за изпълнение, както и определянето на разносните от служител на съда.~~

Член 37

1. С настоящата глава се уреждат признаването, изпълняемостта и изпълнението на съдебни решения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.
2. Раздел 1 се прилага към всички съдебни решения с изключение на посочените в параграф 3.
3. Раздел 2 се прилага към съдебни решения, постановени в друга държава-членка
 - а) относно извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата, и
 - б) по производства, отнасящи се до обезщетяване на вреди, причинени от незаконни търговски практики по отношение на множество увредени страни, които са образувани по искане на
 - i. държавен орган,
 - ii. организация с нестопанска цел, чиято главна цел и предмет на дейност е да представлява и защитава интересите на групи от физически или юридически лица по начин, различен от предоставянето на правни консултации или представителството пред съд на търговска основа, или
 - iii. група от повече от дванадесет ищци.
4. Без да се засяга компетентността на Комисията да предложи по всяко време разширяване на обхвата на разпоредбите от раздел 1 по отношение на решенията, попадащи в обхвата на параграф 3, буква б), с оглед на степента на съгласуване на националните закони и развитието на правото на Съюза, три години след влизането в сила на настоящия регламент, или по-рано, ако Комисията предложи по-нататъшно хармонизиране, Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад, разглеждащ необходимостта да бъде продължена процедурата за признаване и изпълнение на съдебни решения, постановени по въпросите, описани в параграф 3, буква б).

РАЗДЕЛ 1

СЪДЕБНИ РЕШЕНИЯ, ЗА КОИТО НЕ СЕ ИЗИСКВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ПРЕМАХВАНЕ НА ЕКЗЕКВАТУРАТА

Член 38

1. При спазване на разпоредбите на настоящата глава съдебно решение, постановено в държава-членка, се признава в другите държави-членки, без да се изисква специално производство и без да е възможно да се оспори неговото признаване.

2. Съдебно решение, постановено в държава-членка и подлежащо на изпълнение в тази държава-членка, е изпълняемо в друга държава-членка, без там да е необходима декларация за изпълняемост.

Член 39

1. Когато страна по дело желае да се позове в друга държава-членка на съдебно решение, признато по смисъла на член 38, параграф 1, тя трябва да представи препис от това съдебно решение, който отговаря на условията, необходими за установяване на неговата истинност.

2. Съдът, пред който се прави позоваване на признатото решение, може при необходимост да поиска от позоваващата се страна да представи удостоверение, издадено от съда по произход при използване на формуляра от приложение I, и да представи транслитерация или превод на съдържанието на формуляра в съответствие с член 69.

Съдът по произход издава такова удостоверение и по искане на всяка заинтересована страна.

3. Съдът, пред който се прави позоваване на признатото решение, може да спре изцяло или частично производството си, ако съдебното решение се оспорва в държавата-членка по произход или ако има подадена молба за преразглеждане в съответствие с членове 45 или 46.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 40

Изпълняемо съдебно решение включва в себе си автоматично оправомощаване да се предприемат охранителни мерки, предвидени в правото на държавата-членка по изпълнение.

Член 41

1. При спазване на разпоредбите на настоящата глава, производството за изпълнение на съдебни решения, постановени в друга държава-членка, се урежда от правото на държавата-членка по изпълнение. Съдебно решение, постановено в държава-членка, което е изпълняемо в държавата-членка по изпълнение, се изпълнява при същите условия, като решение, постановено в тази държава-членка.

2. Независимо от параграф 1, основанията за отказ или за спиране на изпълнението в съответствие с правото на държавата-членка по изпълнение не се прилагат дотолкова, доколкото се отнасят до случаите, посочени в членове 43—46.

Член 42

1. За целите на изпълнението на съдебно решение в друга държава-членка, различно от посочените в параграф 2, вискателят представя на компетентните органи по изпълнение на решението:

- а) препис от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на истинността му; и
- б) удостоверение във формата, установена в приложение I, издадено от съда по произход, с което се удостоверява, че съдебното решение е изпълняемо и при необходимост съдържа извлечение от съдебното решение, както и съответната информация относно възстановяемите процесуални разходи и изчислената лихва.

2. За целите на изпълнението в друга държава-членка на съдебно решение, разпореждащо временни, включително охранителни мерки, вискателят представя на компетентните органи по изпълнение на решението:

- а) препис от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на истинността му; и
- б) удостоверение във формата, установена в приложение I, издадено от съда по произход, съдържащо описание на мярката и удостоверяващо,
 - і) че съдът е компетентен да се произнесе по съществото на спора; и

- ii) когато мярката е разпоредена без призоваване на ответника и трябва да бъде изпълнена без предварително връчване на ответника, че в съответствие с правото на държавата-членка по произход ответникът разполага с право да оспори мярката.

3. Компетентният орган може при необходимост да изиска транслитерация или превод на съдържанието на формуляра, посочен в буква б) на параграфи 1 и 2 по-горе, в съответствие с член 69.

4. Компетентните органи не могат да изискват от възискателя да представи превод на съдебното решение. Превод може да бъде поискан обаче, ако изпълнението на съдебното решение се оспорва и преводът изглежда наложителен.

Член 43

По молба на ответника компетентният орган в държавата-членка по изпълнение отказва изцяло или частично изпълнението на съдебното решение, ако

а) то противоречи на съдебно решение, постановено по спор между същите страни в държавата-членка по изпълнение;

б) то противоречи на по-рано постановено съдебно решение в друга държава-членка или в трета държава със същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държава-членка по изпълнение.

Член 44

1. В случай на подадена молбата за преразглеждане в съответствие с член 45 или член 46, по молба на ответника компетентният орган в държавата-членка по изпълнение може:

а) да ограничи изпълнителното производство до охранителни мерки;

б) да постави изпълнението в зависимост от даването на обезпечение, определено от него; или

в) да спре изцяло или частично изпълнението на съдебното решение.

2. По молба на ответника компетентният орган спира изпълнението на съдебното решение, ако изпълнителната сила на това съдебно решение е спряна в държавата-членка по произход.

3. Когато охранителната мярка е разпоредена без призоваване на ответника и е изпълнена без предварително връчване на ответника, по молба на ответника компетентният орган може да спре изпълнението, ако ответникът е оспорил мярката в държавата-членка по произход.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 45

1. Ответник, който не се е явил в съда в държавата-членка по произход, има право да поиска преразглеждане на съдебното решение от компетентния съд на тази държава-членка, когато:

- а) документът за образуване на производството или равностоен документ не му е бил връчен в достатъчен срок и по такъв начин, че да има възможност да организира защитата си; или
- б) е бил възпрепятстван да оспори иска поради непреодолима сила или поради извънредни обстоятелства, без вина от негова страна;

освен ако ответникът не е упражнил правото на обжалване на съдебното решение, а е имал възможност да направи това.

2. Молбата се подава, като за целта се използва формулярът, посочен в приложение II.

3. Молбата може де бъде подадена направо до съда в държавата-членка по произход, който е компетентен за преразглеждането съгласно настоящия член. Молбата може също де бъде подадена до компетентния съд на държавата-членка по изпълнение, който без излишно забавяне предава молбата на компетентния съд в държавата-членка по произход, като използва средствата за комуникация съгласно уведомленията по член 87, буква б).

4. Молбата за преразглеждане се подава в кратък срок и във всички случаи не по-късно от 45 дни от датата, на която ответникът действително се е запознал със съдържанието на съдебното решение и е бил в състояние да предприеме действия. Когато ответникът подава молба за преразглеждане в рамките на изпълнителното производство, срокът тече най-късно от датата на първата изпълнителна мярка, налагаща му ограничение да се разпорежда цялостно или частично с имуществото си. Молбата се счита за подадена в момента на получаването ѝ от едно от съдилищата, посочени в параграф 3.

5. Ако молбата за преразглеждане е явно неоснователна, съдът я отхвърля незабавно и във всички случаи не по-късно от 30 дни от получаването на молбата. В такъв случай съдебното решение остава в сила.

Ако съдът прецени, че преразглеждането е оправдано на едно от основанията, посочени в параграф 1, съдебното решение се обявява за нищожно. Въпреки това страната, която разполага със съдебното решение на съда по произход, не губи предимствата от прекъсването на давностни или преклузивни срокове, придобити в първоначалното производство.

6. Настоящата разпоредба се прилага вместо член 19, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1393/2007, ако документът за образуване на производството или равностоен

документ трябва да бъде предаден от една държава-членка в друга съгласно този регламент.

Член 46

1. В различни от посочените в член 45 случаи, страна по делото има право да подаде молба за отказ на признаване и изпълнение на съдебно решение, когато такова признаване и изпълнение не би било допустимо от основните принципи на правото на справедлив съдебен процес.

2. Молбата се подава до съда на държавата-членка по изпълнение, посочен в приложение III. Местната подсъдност се определя според местоживеенето на страната, срещу която се иска признаване или изпълнение, или според мястото на изпълнение.

3. Процедурата за подаване на молба се урежда от правото на държавата-членка по изпълнение.

4. Ако молбата е явно неоснователна, съдът я отхвърля незабавно и във всички случаи не по-късно от 30 дни от получаването на молбата.

5. Ако съдът прецени, че молбата е основателна, се отказва признаването или изпълнението на съдебното решение.

6. Съдебното решение, постановено в съответствие с настоящия член, може да бъде оспорвано само по реда на обжалването, посочено в приложение IV.

7. Съдът, сезиран с молба в съответствие с настоящия член, може да спре производството, ако в държавата-членка по произход срещу съдебното решение е подадена жалба по общия ред или ако все още не е изтекъл срокът за подаване на такава жалба. Ако все още не е изтекъл срокът за подаване на такава жалба, съдът може да посочи срока, в рамките на който трябва да се подаде жалбата.

8. Загубилата делото страна понася процесуалните разходи по настоящия член, включително разходите за правни услуги на насрещната страна.

↓ 44/2001 (адаптиран)

РАЗДЕЛ 12

~~Признаване~~ ☒ СЪДЕБНИ РЕШЕНИЯ, ЗА КОИТО ВРЕМЕННО Е НЕОБХОДИМА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ ☒

Член ~~33~~47

1. Съдебно решение, което е постановено в държава-членка по въпросите, уредени в член 37, параграф 3, се признава в другата държава-членка, без да се изисква каквато и да е специална процедура.

2. Всяка заинтересувана страна, която поставя признаването на съдебно решение като основен въпрос при един спор, може в съответствие с процедурите, установени в ☒ членове 50 до 63 ☒ ~~раздели 2 и 63 от настоящата глава~~, да поиска решение, с което да се признае съдебното решение.

↓ 44/2001

3. Ако изходът на дело в съд на държава-членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за признаване, този съд е компетентен по отношение на този въпрос.

↓ 44/2001 (адаптиран)

Член ~~34~~48

Съдебно решение не се признава:

1. ако признаването явно противоречи на ~~публичната политика~~ обществения ред ☒ (*ordre public*) ☒ в държавата-членка, в която се иска признаване;

↓ 44/2001

2. когато то е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документът за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок, за да има възможност да организира защитата си, освен ако ответникът не е успял да започне дело за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да стори това;
3. ако то противоречи на съдебно решение, постановено по спор между същите страни в държавата-членка, в която се иска признаване;

↓ 44/2001 (адаптиран)

4. ако то противоречи на по-ранно съдебно решение, постановено в друга държава-членка или в трета държава по същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в ~~сезираната~~ държавата-членка, ☒ в която се търси признаване ☒.

↓ 44/2001

⇒ НОВ

~~Член 35~~

~~1. Освен това, съдебното решение не се признава, ако то противоречи на раздел 3, 4 или 6 от глава II, както и в случаите по член 72.~~

~~2. При проверката на основанията за компетентността по предходния параграф съдът или органът, който е сезиран, е обвързан от фактическите констатации, на основата на които съдът на държавата-членка по произход е определил своята компетентност.~~

~~3. При спазване на параграф 1 не може да бъде преразглеждана компетентността на съда на държавата-членка по произход. Критерият за публична политика, посочен в член 34, точка 1, не може да се прилага по отношение на правилата относно компетентността.~~

Член ~~37~~49

~~1. Съд на държава-членка, в който се търси признаване на съдебно решение, постановено в друга държава-членка, може да спре~~ ⇒ ~~спира~~ ⇐ ~~разглеждането на делото, ако срещу съдебното решение е внесена обикновена жалба~~ ⇒ ~~изпълнителната сила на решението е спряна в държавата-членка по произход поради обжалване~~ ⇐ .

~~2. Съд на държава-членка, в която се иска признаване на съдебно решение, постановено в Ирландия или в Обединеното кралство, може да спре разглеждането на делото, ако изпълнението в държавата по произход е спряно поради обжалване.~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

~~РАЗДЕЛ 2~~

~~ИЗПЪЛНЕНИЕ~~

Член ~~38~~50

~~1. Съдебно решение, постановено в държава-членка и подлежащо на изпълнение в тази държава-членка, се изпълнява~~ ☒ ~~е изпълняемо~~ ☒ ~~в друга~~ ☒ ~~другите~~ ☒ ~~държав~~ ☒ ~~и~~ ☒ ~~-членки,~~ когато по искане на всяка заинтересувана страна то бъде обявено за изпълняемо там ☒ ~~в съответствие с процедурата, предвидена в членове 51 до 63~~ ☒ .

↓ 44/2001

~~2. При все това в Обединеното кралство такова съдебно решение се изпълнява в Англия и Уелс, в Шотландия или Северна Ирландия, когато по искане на всяка заинтересувана страна то е било внесено за изпълнение в съответната част от територията на Обединеното кралство.~~

Член ~~39~~51

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

1. Молбата ☒ за декларация за изпълняемост ☒ се подава пред съда или компетентния орган, ~~посочени в списъка в приложение II~~ ⇒ на държавата-членка по изпълнение, така както този съд или орган е бил съобщен на Комисията в съответствие с член 87, буква г). ⇐

↓ 44/2001

2. Местната подсъдност се определя според местоживеенето на страната, срещу която се иска изпълнение, или според мястото на изпълнението.

Член ~~40~~52

↓ 44/2001 (адаптиран)

1. Процедурата за подаване на молба ☒ за декларация за изпълняемост ☒ се урежда от законодателството на държавата-членка ☒ по ☒ ~~в която се иска изпълнение~~.
2. ☒ Молбата се придружава от следните документи: ☒
 - ☒ а) препис от съдебното решение, който отговаря на условията, необходими за установяване на неговата истинност ☒
 - ☒ б) удостоверение, издадено от съда или компетентния орган на държавата-членка по произход, като се използва формуляра от приложение VI, без да се засяга член 53. ☒

↓ 44/2001

~~2. Молителят трябва да посочи съдебен адрес в съдебния район на съда, до който е подадена молбата. При все това, ако законодателството на държавата-членка, където се иска изпълнение, не предвижда посочването на такъв адрес, молителят определя процесуален представител.~~

~~3. Към молбата се прилагат документите, посочени в член 53.~~

Член ~~55~~53

1. Ако ~~удостоверението~~~~сертификатът~~, указано в член ~~54~~ 52, параграф 2, буква б), не бъде представено, съдът или компетентният орган може да укаже срок за представянето му или да приеме равностоеен документ или, ако счита, че разполага с достатъчна информация преди това, може да не изиска представянето му.

↓ 44/2001 (адаптиран)

2. ☒ В ситуацията, посочена в параграф 1, ☒ ~~Ако съдът или компетентният орган го изискват, трябва да се представи превод на документите. Преводът се заверява от лице, квалифицирано да направи това в една от държавите-членки.~~

Член ~~44~~54

Съдебното решение се обявява за изпълняемо ☒ без проверка по член 48 ☒ веднага след извършване на формалностите по член ~~53~~52 ~~без да се прави преразглеждане по членове 34 и 35~~. Страната, по отношение на която се иска изпълнение, няма право на този етап от производството да прави изявления по молбата.

Член ~~42~~55

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от законодателството на държавата-членка ☒ по ☒ ~~в която се иска~~ изпълнението.

↓ 44/2001

2. Декларацията за изпълняемост се връчва на страната, срещу която се иска изпълнение, заедно със съдебното решение, ако то все още не е било връчено на тази страна.

Член ~~43~~56

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

↓ 44/2001

⇒ НОВ

2. Жалбата се подава пред съда, посочен ~~в списъка в приложение III~~ ☒ и съобщен на Комисията от държавата-членка в съответствие с член 87, точка д) ☒.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с процесуалните правила за състезателните производства.

4. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, не се яви пред съда, сезиран с жалба, повдигната от молителя, се прилага член ~~26, параграфи от 2 до 4~~ 28, дори когато страната, срещу която се иска изпълнение, няма местоживее в някоя от държавите-членки.

5. Жалба срещу декларацията за изпълняемост се подава до ~~едни месец~~ ☒ 30 дни ☒ от връчването на декларацията. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, има местоживее в държава-членка, различна от тази, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е ~~два месеца~~ ☒ 45 дни ☒ и тече от датата на връчването, било лично на страната, или по нейното местоживее. Не се допуска удължаване на срока поради голяма отдалеченост.

Член ~~44~~57

Решението, постановено по жалбата, може да бъде атакувано само чрез ~~жалбата, посочена в приложение IV~~ ⇒ процедурата, съобщена от съответната държава-членка на Комисията, в съответствие с член 87, буква е) ⇐ .

Член ~~45~~58

↓ 44/2001 (адаптиран)

1. Съдът, пред който е подадена жалбата съгласно член ~~43~~ 56 или член ~~44~~ 57, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията по член ~~ове~~ ~~34~~ и ~~35~~48. Той произнася решението си незабавно.

~~2. При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на чуждестранно съдебно решение.~~

↓ НОВ

2. При спазване на член 56, параграф 4, съдът, сезиран с жалба по член 56, постановява решението си в срок от 90 от датата на сезиране, освен когато поради извънредни обстоятелства това е невъзможно.

↓ 44/2001 (адаптиран)

⊗ 3. Съдът, сезиран с жалба по член 57, постановява решението си своевременно. ⊗

↓ 44/2001

⇒ НОВ

Член ~~46~~59

~~1. Съдът, пред който е подадена жалбата по член ~~43~~ 56 или член ~~44~~ 57, по искане на страната, срещу която се иска изпълнение, може да спре~~ ⇒ спира ⇐ производството, ако ~~срещу съдебното решение~~ ⇒ изпълнителната сила на решението е спряна ⇐ в държавата-членка по произход ~~е подадена обикновена жалба или ако все още не е изтекъл срокът за подаване на такава~~ ⇒ поради подадена ⇐ жалба; в последния случай съдът може да посочи срока, в рамките на който трябва да се подаде жалбата.

~~2. Когато съдебното решение е постановено в Ирландия или Обединеното кралство, всяка форма на обжалване, предвидена в държавата-членка по произход, се счита за обикновена жалба по смисъла на параграф 1.~~

2. Съдът може да постави изпълнението и в зависимост от даването на обезпечение, определено от него.

↓ 44/2001 (адаптиран)

1. Когато едно съдебно решение трябва да бъде признато в съответствие с настоящия ~~регламент~~ ☐ раздел ☐ , нищо не възпрепятства молителя да се възползва от временни, включително охранителни, мерки в съответствие със законодателството на ~~сезираната~~ държавата-членка ☐ по изпълнение ☐ , без да се изисква декларацията за изпълняемост по член ~~44~~ 54.

2. 2. Декларацията за изпълняемост съдържа в себе си ☐ по право ☐ оправомощаване да се предприемат охранителни мерки.

↓ 44/2001 (адаптиран)

3. По време на срока за обжалване по член ~~43~~ 56, параграф 5 на декларацията за изпълняемост и до произнасянето по жалбата, не могат да се предприемат никакви мерки за изпълнение, освен охранителни, спрямо имуществото на страната, срещу която се иска изпълнение.

Член ~~48~~ 61

1. Когато ~~чуждестранно~~ съдебно решение е постановено по отношение на няколко дела и декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички от тях, съдът или компетентният орган я издава за едно или повече от тях.

↓ 44/2001

2. Молител може да изисква декларация за изпълняемост и само по отношение на части от съдебно решение.

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

Член ~~50~~ 62

Молител, който в държавата-членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право в ~~производството, указано в настоящия раздел,~~ ☐ производства, засягащи декларацията за изпълняемост, ☐ да се ползва от най-благоприятната правна помощ или от най-голямото освобождаване от разходи и разноски, които се предвиждат съгласно законодателството на ~~сезираната~~ държавата-членка ☐ по изпълнение ☐ .

↓ 44/2001 (адаптиран)

Член ~~52~~63

В производството за издаване на декларация за изпълняемост в държавата-членка ~~по~~ ~~където се иска~~ изпълнение, не може да се изискват каквито и да е такси, изчислени въз основа на ~~неплатената~~ стойността на въпросния иск.

РАЗДЕЛ 3

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

↓ 44/2001

Член 64

При никакви обстоятелства не се допуска постановено в държава-членка съдебно решение да се преразглежда по същество в държавата-членка, в която е поискано признаването, изпълняемостта или изпълнението.

↓ НОВ

Член 65

Страната, която търси признаване, изпълняемост или изпълнение на решение, постановено в друга държава-членка, не е длъжна да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата-членка по изпълнение.

Член 66

Ако решение съдържа мярка или разпореждане, които не се познати в държавата-членка по изпълнение, компетентният орган в тази държава-членка адаптира мярката или разпореждането до възможно най-близките такива в собственото ѝ право, които имат равностоеен ефект и преследват сходни цели и интереси.

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

Член ~~49~~67

~~Чуждестранно~~ Съдебно решение, ~~по~~ постановено в държава-членка, ~~с~~ което се нарежда ~~периодично~~ плащане посредством глоби, е изпълняемо в държава-членка, където се иска изпълнение ~~по~~ в съответствие с раздели 1 или 2, в зависимост от случая. ~~по~~ ⇒ Компетентният съд или орган в държавата-членка по изпълнение

определя ~~само ако~~ размера ~~на~~ на плащането, ~~ако този размер~~ ~~не~~ е бил окончателно определен от съдилищата на държавата-членка по произход на съдебното решение.

Член 54

Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава-членка моли за изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава-членка, въз основа на обстоятелството, че тя е чужд гражданин или че няма местоживееие или пребиваване в държавата-членка по ~~в която се иска~~ изпълнение.

↓ НОВ

Член 69

1. Когато по настоящия регламент се изисква транслитерация или превод, те се правят на официалния език на съответната държава-членка или, когато в нея има няколко официални езици, на официалния език или на един от официалните езици, на който се провежда съдебното производство на мястото, където се прави позоваване на признато решение или се подава молба за това, в съответствие с правото на тази държава-членка.

2. За целите на формулярите, посочени в членове 39 и 42, транслитерации или преводи могат да бъдат също на всеки друг официален език или езици на институциите на Съюза, които съответната държава-членка е посочила, че може да приема.

3. Превод по настоящия регламент се прави от лице, квалифицирано да превежда в една от държавите-членки.

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

Член 53

~~1. Една страна, която иска признаване или подава молба за декларация за изпълняемост, представя копие от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му.~~

~~2. Страна, която подава молба за декларация за изпълняемост, също така представя сертификата, указан в член 54, без да се засяга член 55.~~

Член 54

~~Съдът или компетентният орган на държава-членка, където е постановено съдебно решение, издава по искане на всяка заинтересувана страна сертификат съгласно стандартния формуляр, указан в приложение V към настоящия регламент.~~

~~1. Ако сертификатът, указан в член 54, не бъде представен, съдът или компетентният орган може да укаже срок за представянето му или да приеме равнозначен документ или, ако счита, че разполага с достатъчна информация преди това, може да не изиска представянето му.~~

~~2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, трябва да се представи превод на документите. Преводът се заверява от лице, квалифицирано да направи това в една от държавите-членки.~~

Член 56

~~Не се изисква легализация или друга подобна формалност по отношение на документите, посочени в член 53 или член 55, параграф 2, или по отношение на документ, определящ процесуален представител.~~

ГЛАВА IV

АВТЕНТИЧНИ ДОКУМЕНТИ И СЪДЕБНИ СПОГОДБИ

Член 57

↓ 44/2001 (адаптиран)

⇒ НОВ

~~1. Документ, който е формално съставен или регистриран като а) Автентичен документ, б) който има изпълнителна сила в някоя държава-членка, в друга държава-членка се обявява за изпълняем по молба, направена в съответствие с процедурите, уредени в член 38 и следващите ⇨ изпълнява в другите държави-членки по същия начин, както съдебните решения в съответствие с раздели 1 и 2 на глава III ⇨ . Съдът, пред който е подадена жалба съгласно член 43 или член 44, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на документа явно противоречи на публичната политика на сезираната държава-членка.~~

↓ 44/2001

⇒ НОВ

~~2. Уговорки във връзка със задължения за издръжка, постигнати с административните власти или удостоверени от тях, също така се считат за автентични документи по смисъла на параграф 1.~~

~~42.~~ Представеният документ трябва да отговаря на необходимите условия за установяване на ~~автентичността~~ истинността му в държавата-членка по произход. ⇨ Компетентният орган на държавата-членка по произход издава, по искане на която и да е от заинтересованите страни, удостоверение, използвайки стандартния формуляр в приложение V и VII в зависимост от случая, съдържащ резюме на подлежащото на изпълнение задължение, което се съдържа в инструмента. ⇨

↓ 44/2001 (адаптиран)
⇨ НОВ

~~43. ☒ Разпоредбите на ☒ Раздел 1 или 2 от глава III се прилагат ☒ съответно ☒. Компетентният орган в държавата-членка, където е изготвен или регистриран автентичен документ, издава по искане на всяка заинтересувана страна сертификат съгласно стандартния формуляр в приложение VI към настоящия регламент.~~

Член ~~58~~ 71

☒ Съдебна ☒ Спогодба, която ~~е одобрена от съд в хода на делото и която~~ е изпълняема в държавата-членка по произход, ~~където е екночена,~~ се изпълняема в ~~сезираната държава~~ ⇨ изпълнява в другите държави-членки ⇨ при същите условия като автентичните документи. ☒ Компетентният ☒ ~~Съдът~~ или ~~компетентния~~ орган на държава ☒ та ☒ -членка ☒ по произход ☒, ~~където е одобрена съдебна спогодба,~~ издава по искане на всяка заинтересувана страна удостоверение ☒ то ☒ съгласно ~~стандартния~~ формуляра, ☒ изложен ☒ в приложение V, ~~към настоящия регламент~~ ⇨ съдържащ резюме на споразумението между страните ⇨.

ГЛАВА V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

↓ НОВ

Член 72

По отношение на настоящия регламент не се изисква легализация или друг вид формалност от същия тип.

↓ 44/2001

Член ~~59~~ 73

1. За да определи дали една страна има местоживееене в държава-членка, чиито съдилища са сезирани по дело, съдът прилага вътрешното си право.

2. Ако една страна няма местоживеене в държава-членка, чиито съдилища са сезирани по дадено дело, тогава, за да се определи дали страната има местоживеене в друга държава-членка, съдът прилага правото на тази държава-членка.

Член ~~60~~74

1. За целите на настоящия регламент, търговско дружество или друго юридическо лице или сдружение на физически или юридически лица имат местоживеене в мястото, където се намира тяхното:

- а) седалище по устав, или
- б) централно управление, или
- в) основно място на стопанска дейност.

2. По отношение на Обединеното кралство и Ирландия „седалище по устав“ ~~„седалище според устройствения акт“~~ означава седалището по регистрация или когато няма токова седалище, мястото на вписване или, когато няма такова място, мястото, съгласно чието право е създадено.

3. За да се определи дали доверителната собственост (trust) се намира в държава-членка, чиито съдилища са сезирани по делото, съдът прилага своите правила за международно частно право.

Член ~~61~~75

Без да се засягат по-благоприятни разпоредби на националното право, лица, които имат местоживеене в държава-членка и които са преследвани в наказателните съдилища на друга държава-членка, на която не са граждани, за престъпление, което не е извършено умишлено, могат да бъдат защитавани от квалифицирани лица, дори ако те не се явят лично. При все това сезираният съд по делото може да нареди лично явяване; в случай на неявяване съдебно решение, постановено по гражданския иск, без засегнатото лице да е могло да организира защитата си, не трябва да бъде признато или изпълнено в другата държава-членка.

~~Член 62~~

~~В Швеция, в бързи производства относно заповеди за плащане (betyalningsföreläggande) и подпомагане (handräckning), изразът „съд“ обхваща „Шведската служба по изпълнение“ (kronofogdemyndighet).~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

~~Член 63~~

~~1. Лице, което има местоживеене на територията на Великото херцогство Люксембург и срещу което е предявен иск пред съда на друга държава-членка съгласно член 5,~~

~~параграф 1, може да откаже компетентността на този съд, ако крайното място на доставка на стоките или предоставянето на услугите е в Люксембург.~~

~~2. Когато при условията на параграф 1 крайното място на доставка на стоките или предоставянето на услугите е в Люксембург, всяко споразумение за предоставяне на компетентност, за да бъде действително, трябва да бъде прието в писмена форма или установено с писмени доказателства по смисъла на член 23, параграф 1, буква а).~~

~~3. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат по отношение на договори за предоставяне на финансови услуги.~~

~~4. Разпоредбите на настоящия член се прилагат за срок шест години от влизането в сила на настоящия регламент.~~

~~Член 64~~

~~1. По дела във връзка със спор между собственика и член на екипажа на морски кораб, регистриран в Гърция или Португалия, относно възнаграждение или други условия по повод на службата, съд в държава-членка трябва да установи дали дипломатическото или консулското длъжностно лице, отговарящо за кораба, е било уведомено за спора. Съдът може да действа веднага след като това длъжностно лице е било уведомено.~~

~~2. Разпоредбите на настоящия член се прилагат за срок шест години от влизането в сила на настоящия регламент.~~

~~Член 65~~ 76

↓ Акт за присъединяване 2003 г., член 20 и приложение II, стр. 715 (адаптиран)
⇒ НОВ

1. Подсъдността, посочена в член 6, параграф 2 и член 11 по дела във връзка с действия за предоставяне на поръчителство ☒ или ☒ гаранция или във връзка с всякакви други действия на трета страна, ~~не~~ може да се прилага в ~~Германия и Австрия и Унгария~~ ⇒ държавите-членки, упоменати в приложение VIII, само доколкото това се позволява по националното им право ⇐. ~~Всяко лице, което има местожителство в друга държава-членка~~ може да бъде преследвано в съдилищата ⇒ на онези държави-членки съгласно с правилата, установени в приложение VIII, относно уведомяването на трети страни, без да се засягат членове 22 и 23. ⇐

~~а) на Германия, съгласно член 68 и членове от 72 до 74 от Гражданския процесуален кодекс (Zivilprozessordnung), относно уведомяването на трети страни;~~

~~б) на Австрия, съгласно член 21 от Гражданскопроцесуалния кодекс (Zivilprozessordnung), относно уведомяването на трети страни;~~

~~в) на Унгария, съгласно членове 58 до 60 от Гражданскопроцесуалния кодекс (Polgári perrendtartás), относно уведомяването на трети страни.~~

↓ НОВ

Компетентният съд по този член решава относно допустимостта на уведомяването на трети страни.

↓ Акт за присъединяване 2003 г., член 20 и приложение II, стр. 715
⇒ НОВ

~~2)~~ Съдебни решения, постановени в други държави-членки по силата на член 6, параграф 2 или член 11, се признават и изпълняват в ~~Германия, Австрия и Унгария~~ ⇒ държавите-членки, упоменати в приложение VIII, ⇐ в съответствие с глава III. Всякаво действие, което съдебните решения, постановени в тези страни, могат да имат по отношение на трети страни поради прилагането на разпоредбите на алинея 1, следва също да се признава в другите държави-членки.

↓ 44/2001 (адаптиран)

ГЛАВА VI

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член ~~66~~77

1. Настоящият регламент се прилага само по отношение на съдебни производства, които са образувани след датата на влизането на същия в сила и по отношение на документи, официално съставени или вписани като автентични документи, след въпросната дата.

☒ 2. Производства, започнали преди влизането в сила на настоящия регламент, както и документи официално съставени или вписани като автентични документи преди влизането му в сила, се уреждат от глава III, раздели 2 и 3. ☒

~~2. При все това, ако производството в държавата-членка по произход е образувано преди влизането в сила на настоящия регламент, съдебни решения, постановени след датата на влизане в сила, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава III:~~

~~а) ако производството в държавата-членка по произход е образувано след влизането в сила на Брюкселската конвенция или Конвенцията от Лугано както в държавата-членка по произход, така и в сезираната държава-членка;~~

~~б) във всички други случаи, ако компетентността се основава на правила, които съответстват на предвидените в глава II или на конвенция, сключена между държавата-членка по произход и сезираната държава-членка, която е била в сила при образуването на производството.~~

ГЛАВА VII

ВРЪЗКА С ДРУГИ ДОКУМЕНТИ

Член ~~67~~78

Настоящият регламент не засяга приложението на разпоредби, регламентиращи компетентността, и признаването и изпълнението на съдебни решения в специфични области, които се съдържат в актове на ~~Общността~~ ☒ Съюза ☒ или в национално законодателство, хармонизирано съобразно тези актове.

Член ~~68~~79

1. Настоящият регламент в отношенията между държавите-членки отменя Брюкселската конвенция, с изключение на териториите на държавите-членки, които попадат в териториалния обхват на посочената Конвенция и които са изключени от действието на настоящия регламент по силата на член~~299~~ ☒ 355 ☒ от Договора.

2. Дотолкова, доколкото настоящият регламент заменя разпоредбите на Брюкселската конвенция между държавите-членки, всяко позоваване на конвенцията се разбира като позоваване на настоящия регламент.

Член ~~69~~80

При условията на членове ~~66, параграф 2 и член~~81 и 82 настоящият регламент, в отношенията между държавите-членки, отменя ~~следните конвенции, и договори, сключени между две или повече от тях:~~ ☒ които обхващат същите въпроси, като тези, за които настоящия регламент се прилага. По конкретно се отменят конвенциите, упоменати в приложение IX ☒.

- ~~Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.~~
- ~~Конвенцията между Белгия и Нидерландия за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения,~~

арбитражни решения и автентични документи, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.,

- ~~Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.,~~

↓ Коригендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Обединеното кралство и Франция за реципрочното изпълнение на решения по граждански и търговски дела е протокол, подписан в Париж на 18 януари 1934 г.,~~

- ~~Конвенцията между Обединеното кралство и Белгия за реципрочното изпълнение на решения по граждански и търговски дела е протокол, подписан в Брюксел на 2 май 1934 г.,~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Германия и Италия за признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 9 март 1936 г.,~~

- ~~Конвенцията между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения и автентични документи във връзка със задължения за издръжка, подписана във Виена на 25 октомври 1957 г.,~~

- ~~Конвенцията между Германия и Белгия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 30 юни 1958 г.,~~

- ~~Конвенцията между Нидерландия и Италия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 17 април 1959 г.,~~

- ~~Конвенцията между Германия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 6 юни 1959 г.,~~

- ~~Конвенцията между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 16 юни 1959 г.,~~

↓ Коригендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Обединеното кралство и Федерална република Германия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 14 юли 1960 г.,~~

- ~~Конвенцията между Обединеното кралство и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, поднесана във Виена на 14 юли 1961 г. с протокол за изменение, подписан в Лондон на 6 март 1970 г.,~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Гърция и Германия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, поднесана в Атина на 4 ноември 1961 г.,~~
- ~~Конвенцията между Белгия и Италия за признаването и изпълнението на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, поднесана в Рим на 6 април 1962 г.,~~
- ~~Конвенцията между Нидерландия и Германия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, поднесана в Хага на 30 август 1962 г.,~~
- ~~Конвенцията между Нидерландия и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, поднесана в Хага на 6 февруари 1963 г.,~~

↓ Коригендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Обединеното кралство и Италия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, поднесана в Рим на 7 февруари 1964 г. с протокол за изменение, подписан в Рим на 14 юли 1970 г.,~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Франция и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи по граждански и търговски дела, поднесана във Виена на 15 юли 1966 г.,~~

↓ Коригендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Нидерландия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, поднесана в Хага на 17 ноември 1967 г.,~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Испания и Франция за признаването и изпълнението на съдебни решения и арбитражни решения по граждански и търговски дела, поднесана в Париж на 28 май 1969 г.,~~

- ~~Конвенцията между Люксембург и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Люксембург на 29 юли 1971 г.,~~
- ~~Конвенцията между Италия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и съдебни спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 16 ноември 1971 г.,~~
- ~~Конвенцията между Испания и Италия относно правната помощ и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Мадрид на 22 май 1973 г.,~~
- ~~Конвенцията между Финландия, Исландия, Норвегия, Швеция и Дания за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Копенхаген на 11 октомври 1977 г.,~~
- ~~Конвенцията между Австрия и Швеция за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Стокхолм на 16 септември 1982 г.,~~
- ~~Конвенцията между Испания и Федерална република Германия за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и други подлежащи на изпълнение официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 14 ноември 1983 г.,~~
- ~~Конвенцията между Австрия и Испания за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и други подлежащи на изпълнение официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 17 февруари 1984 г.,~~
- ~~Конвенцията между Финландия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Виена на 17 ноември 1986 г.,~~
- ~~Договорът между Белгия, Нидерландия и Люксембург за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и официални документи, подписан в Брюксел на 24 ноември 1961 г., доколкото е в сила,~~

↓ Акт за присъединяване 2003 г., член 20 и приложение II, стр. 715 (адаптиран)

- ~~Конвенцията между Чехослованската република и Португалия за признаването и изпълнението на съдебни решения, подписана в Лисабон на 23 ноември 1927 г., все още в сила между Чешката република и Португалия,~~
- ~~Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимно съдебно сътрудничество, подписана във Виена на 16 декември 1954 г.,~~

- ~~Конвенцията между Полската народна република и Унгарската народна република за правното сътрудничество по граждански, семейни и наказателни дела, подписана в Будапеща на 6 март 1959 г.,~~
- ~~Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.,~~
- ~~Конвенцията между Полската народна република и Федеративна народна република Югославия за правното сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана във Варшава на 6 февруари 1960 г., понастоящем в сила между Полша и Словения,~~
- ~~Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.,~~
- ~~Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на решения по дела за издръжка, подписано във Виена на 10 октомври 1961 г.,~~
- ~~Конвенцията между Полша и Австрия за взаимоотношения по граждански дела и документи, подписана във Виена на 11 декември 1963 г.,~~
- ~~Договора между Чехослованската социалистическа република и Социалистическа федеративна република Югославия за уреждане на правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Белград на 20 януари 1964 г., все още в сила между Чешката република, Словакия и Словения,~~
- ~~Конвенцията между Полша и Франция за приложимото право, компетентността и изпълнението на съдебни решения в областта на личното и семейното право, подписана във Варшава на 5 април 1967 г.,~~
- ~~Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.,~~
- ~~Конвенцията между Федеративна социалистическа република Югославия и Кралство Белгия за признаване и изпълнение на съдебни решения по дела за издръжка, подписана в Белград на 12 декември 1973 г.,~~
- ~~Конвенцията между Унгария и Гърция за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Будапеща на 8 октомври 1979 г.,~~
- ~~Конвенцията между Полша и Гърция за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Атина на 24 октомври 1979 г.,~~
- ~~Конвенцията между Унгария и Франция за правно сътрудничество по гражданско и семейно право, за признаване и изпълнение на решения и за~~

~~правно сътрудничество по наказателни дела и екстрадиция, подписана в Будапеща на 31 юли 1980 г.,~~

- ~~– Договора между Чехослованската социалистическа република и Гръцката република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република, Словаанската република и Гърция,~~
- ~~– Конвенцията между Република Кипър и Унгарската народна република за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Никозия на 30 ноември 1981 г.,~~
- ~~– Договора между Чехослованската социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република, Словаанската република и Кипър,~~
- ~~– Споразумението между Република Кипър и Република Гърция за правно сътрудничество по граждански, семейни, търговеки и наказателни дела, подписано в Никозия на 5 март 1984 г.,~~
- ~~– Договора между правителството на Чехослованската социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански, семейни и търговеки дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република, Словаанската република и Франция,~~
- ~~– Споразумението между Република Кипър и Социалистическа федерална република Югославия за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 19 септември 1984 г., понастоящем в сила между Кипър и Словения,~~
- ~~– Договора между Чехослованската социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република, Словаанската република и Италия,~~
- ~~– Договора между Чехослованската социалистическа република и Кралство Испания за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписан в Мадрид на 4 май 1987 г., все още в сила между Чешката република, Словаанската република и Испания,~~
- ~~– Договора между Чехослованската социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 21 декември 1987 г., все още в сила между Чешката република, Словаанската република и Полша,~~
- ~~– Договора между Чехослованската социалистическа република и Унгарската народна република за правна помощ и уреждане на правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Братислава на 28 март~~

~~1989 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Унгария;~~

- ~~– Конвенцията между Полша и Италия за съдебно сътрудничество, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписана във Варшава на 28 април 1989 г.;~~
- ~~– Договора между Чешката република и Словашката република за правна помощ, предоставяна от съдебни органи и за уреждане на някои правни отношения по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 29 октомври 1992 г.;~~
- ~~– Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.;~~
- ~~– Споразумението между Република Полша и Република Литва за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.;~~
- ~~– Споразумението между Република Латвия и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано в Рига на 23 февруари 1994 г.;~~
- ~~– Споразумението между Република Кипър и Република Полша за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 14 ноември 1996 г.; и~~
- ~~– Споразумението между Естония и Полша за оказване на правно сътрудничество и правни отношения по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.;~~

↓ 1791/2006, член 1, параграф 1
и приложение, т. 11 (А)
(адаптиран)

- ~~– Конвенцията между България и Белгия по някои съдебни въпроси, подписана в София на 2 юли 1930 г.;~~
- ~~– Договорът между Народна република България и Федеративна народна република Югославия за взаимна правна помощ, подписан в София на 23 март 1956 г., все още в сила между България и Словения;~~
- ~~– Договорът между Народна република Румъния и Народна република Унгария за правна помощ по граждански, семейни и наказателни въпроси, подписан в Букурещ на 7 октомври 1958 г.;~~
- ~~– Договорът между Народна република Румъния и Чехословашката република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни въпроси, подписан в Прага на 25 октомври 1958 г., все още в сила между Румъния и Словакия;~~

- ~~Договорът между Народна република България и Румънската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписано в София на 3 декември 1958 г.,~~
- ~~Договорът между Народна република Румъния и Федеративна народна република Югославия за правна помощ, подписан в Белград на 18 октомври 1960 г. и нейния Протокол, все още в сила между Румъния и Словения,~~
- ~~Договорът между Народна република България и Полската народна република за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписано във Варшава на 4 декември 1961 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Австрия за правна помощ по гражданско и семейно право и валидността и значението на документи и приложения към нея протокол, подписани във Виена на 17 ноември 1965 г.,~~
- ~~Договорът между Народна република България и Унгарската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 16 май 1966 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Италианската република за съдебна помощ по граждански и наказателни въпроси, подписана в Букурещ на 11 ноември 1972 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговеки въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за правна помощ по граждански и търговеки въпроси, подписана в Букурещ на 30 октомври 1975 г.,~~
- ~~Договорът за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписан в Атина на 10 Април 1976 г.,~~
- ~~Договорът между Народна република България и Чехослованската Социалистическа Република за правна помощ и уреждане на отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 25 ноември 1976 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за правна помощ по граждански и търговеки въпроси, подписана в Лондон на 15 юни 1978 г.,~~

- ~~Допълнителният протокол към Конвенцията между Социалистическа Република Румъния и Кралство Белгия за правна помощ по граждански и търговеки въпроси, подписан в Букурещ на 30 октомври 1979 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за признаване и прилагане на решенията за задължения за издръжка, подписана в Букурещ на 30 октомври 1979 г.,~~
- ~~Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за признаване и прилагане на бракоразводни решения, подписана в Букурещ на 6 ноември 1980 г.,~~
- ~~Договорът за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписан в Никозия на 29 Април 1983 г.,~~
- ~~Договорът за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.,~~
- ~~Договорът между Народна република България и Италианската Република за правна помощ и изпълнение на решения по граждански дела, подписан в Рим на 18 май 1990 г.,~~
- ~~Договорът за взаимна правна помощ по граждански дела между Република България и Кралство Испания, подписан в София на 23 май 1993 г.,~~
- ~~Договор между Румъния и Чешката република за съдебна помощ по граждански въпроси, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.,~~
- ~~Конвенцията между Румъния и Кралство Испания за юрисдикцията, признаването и прилагането на решения по граждански и търговеки въпроси, подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.,~~
- ~~Конвенцията между Румъния и Кралство Испания, допълваща Хагската конвенция във връзка с гражданското процесуално право (Хага, 1 март 1954 г.), подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.,~~
- ~~Договорът между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.~~

↓ 44/2001 (адаптиран)

Член 708I

1. ~~Договорът и Конвенциите~~, които са посочени в член ~~69~~ 80, продължават да действат по отношение на области, спрямо които не се прилага настоящият регламент.
2. Те продължават да действат по отношение на постановени съдебни решения и официално съставени документи или вписани като официални автентични документи преди ~~влизането в сила на настоящия регламент~~ ☒ 1 март 2002 г. ☒

Член ~~71~~82

1. Настоящият регламент не засяга действието на конвенции, по които са страни държавите-членки и които във връзка със специфични области уреждат компетентността или признаването и изпълнението на съдебни решения.

2. С цел да се осигури еднакво тълкуване, параграф 1 се прилага по следния начин:

- а) настоящият регламент не пречи съд на държава-членка, която е страна по конвенция, отнасяща се до специфична област, да се признае за компетентен по отношение на тази конвенция, дори когато ответникът е с местоживее в друга държава-членка, която не е страна по тази конвенция. Сезираният съд прилага, във всички случаи, член ~~26~~ 28 от настоящия регламент;
- б) съдебни решения, постановени в държава-членка от съд, упражняващ компетентност по силата на конвенция, засягаща специфична област, се признават и изпълняват в другите държави-членки в съответствие с настоящия регламент.

Когато конвенция относно специфична област, по която са страни както държавата-членка по произход, така и сезираната държава-членка, установява условия за признаване и изпълнение на съдебни решения, се прилагат тези условия. Във всеки случай, разпоредбите на настоящия регламент относно процедурата за признаване и изпълнение на съдебни решения, могат да бъдат приложени.

Член ~~72~~83

Настоящият регламент не засяга споразумения, по силата на които държавите-членки са се задължили преди влизането в сила на настоящия регламент съобразно член 59 от Брюкселската конвенция, да не признават съдебни решения, постановени по-специално в други държави, страни по тази конвенция, срещу ответници, които имат местоживее или обичайно пребиваване в трета страна, когато в случаите, предвидени по член 4 от посочената конвенция, съдебното решение би могло да се основава единствено на компетентността, определена във втория параграф на член 3 от посочената конвенция.

Член 84

Настоящият регламент не засяга прилагането на Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Лугано на 30 октомври 2007 г.

↓ 44/2001

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

↓ НОВ

Член 85

Настоящият регламент на засяга правото на работниците и работодателите, или на съответните им организации, да се включват в колективни действия в защита на интересите си, по-специално правото или свободата на стачкуване, или да предприемат други действия в съответствие със съюзното и националното право и практики.

↓ 44/2001 (адаптиран)

~~Член 73~~

~~Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя пред Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Докладът се придружава, при необходимост, от предложения за изменения в настоящия регламент.~~

↓ НОВ

Член 86

Държавите-членки предоставят в рамките на Европейската съдебна мрежа по гражданскоправни и търговски въпроси, създадена от Решение 2001/470/ЕО²⁸, изменено с Решение 568/2009, с оглед публикуването на тази информация, описание на националните правила и процедури относно изпълнението, включително органите, отговорни за изпълнението, и информацията относно ограниченията при изпълнението, по-специално правилата за защита на длъжниците или давностни срокове.

Държавите-членки обновяват тази информация непрекъснато.

Член 87

До _____ [1 година преди влизането в сила на регламента] държавите-членки съобщават на Комисията:

²⁸ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

а) съдилищата, компетентни по процедурата на преразглеждане в държавата-членка по произход, съгласно член 45, параграф 3;

б) начините за комуникация, приети в държавата-членка по произход, за получаване на молбите за преразглеждане съгласно член 45;

в) компетентните съдилища в държавата-членка по изпълнение, в които може да бъде подадена молбата за преразглеждане в съответствие с член 45, параграф 3;

г) съдилищата, в които трябва да бъде подадена молбата за декларация за изпълняемост съгласно член 51, параграф 1;

д) съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за декларация за изпълняемост съгласно член 56, параграф 2;

е) съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 57;

г) езиците, приети за превод на формулярите, упоменати в член 69.

Комисията ще направи информацията обществено достъпна чрез всички подходящи средства и по-специално посредством Европейската съдебна мрежа по гражданскоправни и търговски дела, създадена с Решение 2001/470.

↓ 44/2001 (адаптиран)

Член ~~74~~88

1. Държавите-членки нотифицират Комисията за текстовете, с които се изменят списъците в приложения ~~I—IV~~ ☒ III, IV и IX, както и за оттегляне или технически поправки на разпоредбите, изброени в приложение VIII ☒ . Комисията съответно изменя въпросните приложения.

↓ 1103/2008 член 1 и приложение т. 1

~~2. Актуализирането или техническите корекции на формулярите, образци на които се намират в приложения V и VI, се приемат от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 75, параграф 2.~~

↓ НОВ

2. Комисията може да приеме с делегирани актове в съответствие с членове 90 до 92 изменения на приложения I, II, V, VI и VII.

Член 89

1. Правомощията да приема делегираните актове, упоменати в член 88, параграф 2, се предоставят на Комисията за неопределен период от време.

2. Едновременно с приемането на делегиран акт Комисията уведомява незабавно за него Европейския парламент и Съвета.
3. Правомощията за приемане на делегирани актове са предоставени на Комисията при изпълнение на условията, изложени в членове 90 и 91.

Член 90

1. Делегирането на правомощия, посочено в член 88, параграф 2, може да бъде отнето по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.
2. Институцията, която започва вътрешна процедура за вземане на решение относно отнемането на делегирането на правомощие, се стреми да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение по въпроса, като посочи делегираните правомощия, които могат да бъдат отнети и евентуалните причини за това отнемане.
3. Решението за отнемане слага край на делегирането на правомощията, описани в това решение. То влиза в сила незабавно или на по-късна дата, определена в него. Решението не засяга правното действие на делегираните актове вече в сила. Публикува се в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 91

1. Европейският парламент и Съветът могат да изразят възражения срещу делегиран акт в рамките на два месеца, след като са били уведомени за него. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този период може да бъде удължен с два месеца.
2. Ако при изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът не са изразили възражения, делегираният акт се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на датата, определена в него.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на гореспоменатия срок, ако Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията за намерението си да не повдигат възражения.
3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу делегиран акт, той не влиза в сила. Институцията, повдигаща възражения срещу делегирания акт, оповестява причините за действието си.

↓ 1103/2008 член 1 и
приложение т. 2

~~Член 75~~

- ~~1. Комисията се подпомага от комитет.~~

~~2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1 — 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.~~

↓ НОВ

Член 92

1. Настоящият регламент отменя Регламент (ЕО) № 44/2001. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение X.

2. Освен по отношение на съдебните решения, посочени в член 37, параграф 3, настоящият регламент заменя Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания.

↓ 44/2001 (адаптиран)

Член ~~76~~93

Настоящият регламент влиза в сила на ~~1 март 2002 г.~~ ☒ двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* ☒.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички ☒ държавите-членки ~~в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.~~

Той се прилага от [24 месеца след влизането му в сила], с изключение на член 87, който се прилага от [12 месеца след влизането му в сила].

Съставено в [...] г.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

↓ НОВ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЕ ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА, ЗА КОЕТО НЕ СЕ ИЗИСКВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

**Член 42, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква б) от Регламент ___ на
Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и
изпълнението на решения по граждански и търговски дела**

1. Съд по произход

1.1. Име:

1.2 Адрес:

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава-членка

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Телефон/факс/електронна поща:

2. ИЩЕЦ/ЦИ²⁹

2.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава:

3. ОТВЕТНИК/ЦИ³⁰

3.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

3.2. Адрес:

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава:

4. СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ

4.1. Дата и референтен номер на съдебното решение

4.2. Изпълняемост на съдебното решение

Съдебното решение изпълнимо ли е в държавата-членка по произход

☐ Да

☐ Да, но само по отношение на следните ответници (моля, посочете кои):

4.3. Вид на съдебното решение

☐ Съдебно решение по паричен иск (вж. т. 4.4.1)

☐ Установително съдебно решение (вж. т.4.4.2)

☐ Временна, включително охранителна мярка (вж. т. 4.4.3)

☐ Друго (вж. т. 4.4.4)

²⁹ Ако решението засяга повече от един ищец или ответник, прибавете допълнителна страница.
³⁰ Ако решението засяга повече от един ищец или ответник, прибавете допълнителна страница.

4.4. Условия на съдебното решение и начисляване на лихви

4.4.1. Съдебно решение по паричен иск

4.4.1.1. Съдът разпорежи ... (име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията) да изплати на ... (име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията)

4.4.1.2. Валута

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ литовски литас (LTL) ☐ латвийски лат (LVL) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля, посочете кода ISO):

4.4.1.3. Основна сума

- ☐ сумата да бъде платена наведнъж
- ☐ сумата да не бъде платена наведнъж (моля, уточнете):

4.4.1.4. Лихви, когато е приложимо

☐ лихви, предоставени със съдебното решение

- Сума: _____, или
- лихвен процент ... %. Лихвата се начислява от ... (дд/мм/гггг) до ... (дд/мм/гггг).

☐ Лихвата започва да тече от датата на издаване на решението:

- лихвен процент ... %.

4.4.2. Установително съдебно решение

Кратко описание на фактите по делото и на определението на съда³¹

4.4.3. Временни, включително охранителни мерки

4.4.3.1. Кратко описание на разпоредената мярка

4.4.3.2. Мярката е разпоредена от съд, компетентен по съществото на спора

☐ да, въз основа на член __ от Регламент __ на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г.

³¹ Добавете страница, ако е необходимо.

4.4.3.3. Охранителната мярка била ли е разпоредена без ответника да е бил призован да се яви?

☐ Не

☐ Да, и ответникът има право да оспори мярката по националното право

4.4.4. Друг вид съдебно решение

Кратко описание на фактите по делото и на определението на съда³²

4.5. Разноски

4.5.1.1. Валута

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ литовски литас (LTL) ☐ латвийски лат (LVL) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля, посочете кода ISO):

4.5.1.2. Ответникът ли ще заплати разноските по делото, изцяло или частично?

☐ Да. Моля, посочете кои разноски и претендираната сума или сумата на разноските, направени до този момент:

☐ съдебни такси: ...

☐ адвокатски хонорари:

☐ разноски по връчването на документи: ...

☐ други: ...

☐ Не

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в [...] ...

Подпис и/или печат на съда по произход:

³² Добавете страница, ако е необходимо.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МОЛБА ЗА ПРЕРАЗГЛЕЖДАНЕ

**Член 45, параграф 2 от Регламент ____ на Европейския парламент и на Съвета
относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по
граждански и търговски дела**

1. МОЛИТЕЛ

1.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

1.2. Адрес:

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава:

2. СЪД ПО ПРОИЗХОД

2.1. Име:

2.2 Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава-членка

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2.3. Телефон/факс/електронна поща:

3. СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ

3.1. Дата и референтен номер на съденото решение:

4. ИЩЕЦ/ЦИ В ПРОИЗВОДСТВОТО В СЪДА ПО ПРОИЗХОД³³

4.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

4.2. Адрес:

4.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава:

5. ДРУГ/И ОТВЕТНИК/ЦИ В ПРОИЗВОДСТВОТО В СЪДА ПО ПРОИЗХОД, ОСВЕН МОЛИТЕЛЯ³⁴

5.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

5.2. Адрес:

5.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

5.2.2. Населено място и пощенски код:

5.2.3. Държава:

6. ИСКАНЕ ЗА ПРЕРАЗГЛЕЖДАНЕ НА СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ

6.1. С настоящото подавам молба за преразглеждане на съдебното решение, защото е било издадено в мое отсъствие и (моля, отбележете измежду долуизброените)

☐ Не ми беше връчен документът за образуване на производството или равностоен документ; или

☐ Беше ми връчен един от горните документи, но не достатъчно рано и не по начин, който да ми позволи да подготвя защитата си (моля, уточнете); или

☐ Не можах да оспорвам иска поради непреодолима сила или поради извънредни обстоятелства, без вина от моя страна (моля, уточнете):

³³ Ако решението засяга повече от един ищец или ответник, прибавете допълнителна страница.

³⁴ Ако решението засяга повече от един ищец или ответник, прибавете допълнителна страница.

6.2. Нямах възможността да оспоря съдебното решение

☐ Да

Съставено в [...] ...

Дата (дд/мм/гггг):

Име на молителя или на негов упълномощен представител

Подпис:

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдилищата, пред които могат да се подават молбите, посочени в член 43, параграф 2 46, са следните:

- в Белгия:
 - ~~а) а) що се отнася до жалба на ответника, „tribunal de première instance“ или „rechtbank van eerste aanleg“, или „erstinstanzliche Gericht“,~~
 - ~~б) б) що се отнася до жалба на ищеца, „Cour d’appel“ или „hof van beroep“,~~
- в България: „Апелативен съд — София“,
- в Чешката република: апелативният съд чрез окръжния съд,
- в Германия: „Oberlandesgericht“,
- в Естония: „ringkonnakohus“,
- в Гърция: „Εφετείο“,
- в Испания: ~~„Juzgado de Primera Instancia“, който е постановил обжалваното решение, за да се произнесе~~ „Audiencia Provincial“ ~~по обжалването,~~
- във Франция:
 - ~~а) „cour d’appel“ по решения за одобряване на молбата,~~
 - ~~б) съдията-председател на „tribunal de grande instance“ по решения за отхвърляне на молбата,~~
- в Ирландия: „High Court“,
- ~~– в Исландия: „héraðsdómur“,~~
- в Италия: „corte d'appello“,
- в Кипър: „Επαρχιακό Δικαστήριο“ ~~или в случай на решение за издръжка „Οικογενειακό Δικαστήριο“,~~
- в Латвия: „Apgabaltiesa“ чрез „rajona (pilsētas) tiesa“,
- в Литва: „Lietuvos apeliacinis teismas“,
- в Люксембург: „Cour supérieure de justice“, заседаващ като граждански апелативен съд,

- в Унгария: ~~районният съд, разположен в седалището на областния съд (в Будапеща: Централен окръжен съд на Буда); решението по жалбата се постановява от~~ областният съд (в Будапеща: Столичен съд),
- в Малта: „Qorti ta’ l-Appell“ в съответствие с процедурата за подаване на жалби, предвидена в Kodiċi ta’ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12, ~~или в случай на решение за издръжка от „ċitazzjoni“ пред „Prim’ Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Magistrati ta’ Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha“~~,
- в Нидерландия: „rechtbank“,
- в Австрия: „Landesgericht“ ~~през „Bezirksgericht“~~,
- в Полша: „sąd apelacyjny“ ~~през „sąd okręgowy“~~,
- в Португалия: ~~компетентният съд е~~ „Tribunal da Relação“. ~~По силата на действащото национално законодателство жалбите се подават под формата на иск, предявен пред съда, който е постановил обжалваното решение,~~
- в Румъния: „Curte de Apel“,
- в Словения: „okrožno sodišče“,
- в Словакия: апелативният съд ~~през окръжния съд, чието решение се обжалва,~~
- във Финландия: „hovioikeus/hovrätt“,
- в Швеция: „Svea hovrätt“,
- в Обединеното кралство:
 - а) а) в Англия и Уелс: „High Court of Justice“ ~~или в случай на решение за издръжка „Magistrates’ Court“~~;
 - б) в Шотландия: „Court of Session“ ~~или в случай на решение за издръжка „Sheriff Court“~~;
 - в) в Северна Ирландия: „High Court of Justice“ ~~или в случай на решение за издръжка „Magistrates’ Court“~~;
 - г) в Гибралтар: „Supreme Court of Gibraltar“ ~~или в случай на решение за издръжка: „Magistrates’ Court“~~.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Жалбите, които могат да се подават съгласно член ~~44~~ 46, параграф 6, са следните:

- в Белгия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Люксембург и Нидерландия: касационна жалба,
- в България: „обжалване пред Върховния касационен съд“,
- в Чешката република: „*dovolání*“ и „*žaloba pro zmatečnost*“,
- в Германия: „*Rechtsbeschwerde*“,
- в Естония: „*kassatsioonikaebus*“,
- в Ирландия: жалба поради нарушение на закона пред „Supreme Court“,
- ~~в Исландия: жалба пред „Hæstiréttur“~~,
- в Кипър: жалба пред „Supreme Court“,
- в Латвия: жалба пред „Augstākās tiesas Senāts“ чрез „Apgabaltiesa“,
- в Литва: жалба пред „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas“,
- в Унгария: „*felülvizsgálati kérelem*“,
- ~~в Малта: не е възможно обжалване пред друг съд; в случай на решение за издръжка – „Qorti ta' l-Appell“ в съответствие с процедурата за жалби, предвидена в „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12“~~,
- в Австрия: „*Revisionsrekurs*“,
- в Полша: „*skarga kasacyjna*“,
- в Португалия: жалба поради нарушение на закона,
- в Румъния: „*contestatie in anulare*“ или „*revizuire*“,
- в Словения: жалба пред „Vrhovno sodišče Republike Slovenije“,
- в Словакия: „*dovolanie*“,
- във Финландия: жалба пред „*korkein oikeus/högsta domstolen*“,
- в Швеция: жалба пред „*Högsta domstolen*“,
- в Обединеното кралство: единствена жалба поради нарушение на закона.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

**УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА АВТЕНТИЧЕН ДОКУМЕНТ ИЛИ СЪДЕБНА
СПОГОДБА ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА, ЗА КОИТО НЕ СЕ
ИЗИСКВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ**

**Членове 70 и 71 от Регламент ____ на Европейския парламент и на Съвета относно
компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и
търговски дела**

1. СЪД ИЛИ КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН, ИЗДАВАЩ УДОСТОВЕРЕНИЕТО

1.1. Име:

1.2. Адрес:

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава-членка

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Телефон/факс/електронна поща:

2. АВТЕНТИЧЕН ДОКУМЕНТ/СЪДЕБНА СПОГОДБА

2.1. Дата и референтен номер:

2.2. Страните в автентичния документ/по съдебната спогодба³⁵:

2.2.1. Име(на) на кредитора(ите)(име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията):

2.2.2. Име(на) на длъжника(ците)(име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията):

2.2.3. Име(на) на друга(и) страна(и), ако има такава/такива(име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията):

2.3. Текст на изпълняемото задължение, което се съдържа в документа/съдебната спогодба³⁶:

Аз, долуподписаният(ата), удостоверявам с настоящото, че автентичният документ/съдебната спогодба е изпълняем/а в държавата-членка по произход по отношение на страните, описани в точка 2.2.2

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в [...] ...

Подпис и/или печат на съда по произход или на компетентния орган:

³⁵ Заличете ненужното

³⁶ Добавете допълнителни страници, ако е необходимо

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА, ЗА КОЕТО НЕ СЕ ИЗИСКВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

**Член 52, параграф 2, буква б) от Регламент ____ на Европейския парламент и на
Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по
граждански и търговски дела**

1. Съд по произход

1.1. Име:

1.2 Адрес:

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава-членка

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Телефон/факс/електронна поща:

2. ИЩЕЦ/ЦИ³⁷

2.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава:

3. ОТВЕТНИК/ЦИ³⁸

3.1. Име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията:

3.2. Адрес:

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава:

4. СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ

4.1. Дата и референтен номер на съдебното решение

4.2. Изпълняемост на съдебното решение

Съдебното решение изпълнимо ли е в държавата-членка по произход

☐ Да

☐ Да, но само по отношение на следните ответници (моля, посочете кои):

4.3. Вид на съдебното решение

☐ Съдебно решение по паричен иск (вж. т. 4.4.1)

☐ Установително съдебно решение (вж. т.4.4.2)

☐ Временна, включително охранителна мярка (вж. т. 4.4.3)

☐ Друго (вж. т. 4.4.4)

³⁷ Ако решението засяга повече от един ищец или ответник, прибавете допълнителна страница.
³⁸ Ако решението засяга повече от един ищец или ответник, прибавете допълнителна страница.

4.4. Условия на съдебното решение и начисляване на лихви

4.4.1. Съдебно решение по паричен иск

4.4.1.1. Съдът разпорежи ... (име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията) да изплати на ... (име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията)

4.4.1.2. Валута

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ литовски литас (LTL) ☐ латвийски лат (LVL) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля, посочете кода ISO):

4.4.1.3. Основна сума

- ☐ сумата да бъде платена наведнъж
- ☐ сумата да не бъде платена наведнъж (моля, уточнете):

4.4.1.4. Лихви, когато е приложимо

☐ лихви, предоставени със съдебното решение

– Сума: _____, или

– лихвен процент ... %. Лихвата се начислява от ... (дд/мм/гггг) до ... (дд/мм/гггг).

☐ Лихвата започва да тече от датата на издаване на решението:

– лихвен процент ... %.

4.4.2. Установително съдебно решение

Кратко описание на фактите по делото и на определението на съда³⁹

4.4.3. Временни, включително охранителни мерки

4.4.3.1. Кратко описание на разпоредената мярка

4.4.3.2. Мярката е разпоредена от съд, компетентен по съществото на спора

☐ да, въз основа на член __ от Регламент __ на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г.

³⁹ Добавете страница, ако е необходимо.

4.4.3.3. Охранителната мярка била ли е разпоредена без ответника да е бил призован да се яви?

☐ Не

☐ Да, и ответникът има право да оспори мярката по националното право

4.4.4. Друг вид съдебно решение

Кратко описание на фактите по делото и на определението на съда⁴⁰

4.5. Разноски

4.5.1.1. Валута

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ литовски литас (LTL) ☐ латвийски лат (LVL) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля, посочете кода ISO):

4.5.1.2. Ответникът ли ще заплати разноските по делото, изцяло или частично?

☐ Да. Моля, посочете кои разноски и претендираната сума или сумата на разноските, направени до този момент:

☐ съдебни такси: ...

☐ адвокатски хонорари:

☐ разноски по връчването на документи: ...

☐ други: ...

☐ Не

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в [...] ...

Подпис и/или печат на съда по произход:

⁴⁰ Добавете страница, ако е необходимо.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА АВТЕНТИЧЕН ДОКУМЕНТ ИЛИ СЪДЕБНА СПОГОДБА ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА, ЗА КОИТО НЕ СЕ ИЗИСКВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

**Членове 70 и 71 от Регламент ____ на Европейския парламент и на Съвета относно
компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и
търговски дела**

1. Съд или компетентен орган, издаващ сертификата

1.1. Име:

1.2. Адрес:

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава-членка

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Телефон/факс/електронна поща:

2. АВТЕНТИЧЕН ДОКУМЕНТ/СЪДЕБНА СПОГОДБА

2.1. Дата и референтен номер:

2.2. Страните в автентичния документ/по съдебната спогодба⁴¹:

2.2.1. *Име(на) на кредитора(ите)(име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията):*

2.2.2. *Име(на) на длъжника(ците)(име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията):*

2.2.3. *Име(на) на друга(и) страна(и), ако има такава/такива(име, презиме, фамилия/име на предприятието или организацията):*

2.3. Текст на изпълняемото задължение, които се съдържа в документ/съдебната спогодба⁴²:

Аз, долуподписаният(ата), удостоверявам с настоящото, че автентичният документ/съдебната спогодба е изпълняем/а в държавата-членка по произход по отношение на страните, описани в точка 2.2.2

.

Ако са добавени допълнителни страници, моля, посочете броя страници: ...

Съставено в [...] ...

Подпис и/или печат на съда по произход или на компетентния орган:

⁴¹ Заличете ненужното

⁴² Добавете допълнителни страници, ако е необходимо

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Държавите-членки и правилата, посочени в член 76 от Регламент ____ на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски дела

Държавите-членки и правилата, посочени в член 76, са следните:

Германия: членове 68, 72, 73 и 74 от Гражданския процесуален кодекс (Zivilprozessordnung) по отношение на уведомяването на трети страни,

Естония: член 214, параграфи 3 и 4 и член 216 от Гражданския процесуален кодекс (tsiviilkohtumenetluse seadustik) по отношение на уведомяването на трети страни,

Латвия: членове 78, 79, 80 и 81 от Гражданския процесуален кодекс (Civilprocesa likums) по отношение на уведомяването на трети страни,

Литва: член 47 от Гражданския процесуален кодекс (Civilinio proceso kodeksas),

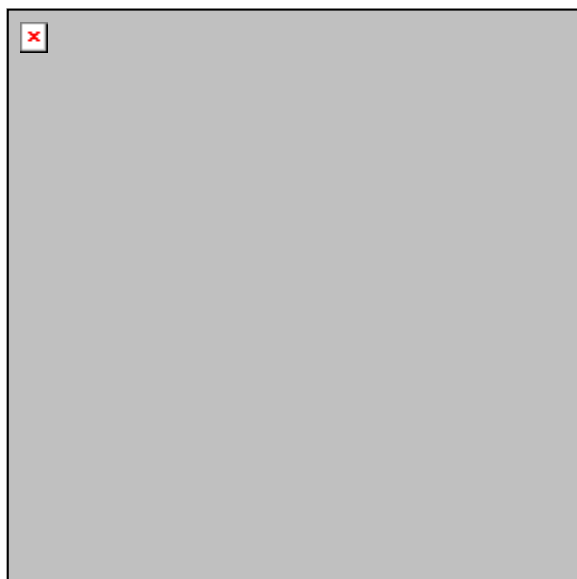
Унгария: членове 58 до 60 от Гражданския процесуален кодекс (Polgári perrendtartás) по отношение на уведомяването на трети страни.

Австрия: член 21 от Гражданския процесуален кодекс (Zivilprozessordnung) по отношение на уведомяването на трети страни,

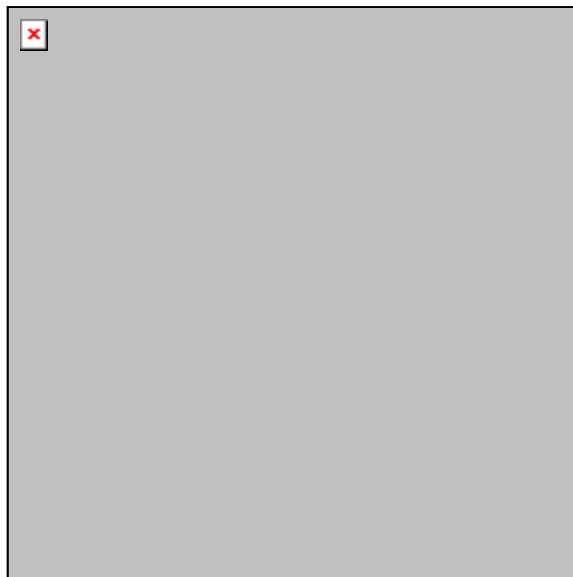
Полша: членове 84 и 85 от Гражданския процесуален кодекс (Kodeks postępowania cywilnego) по отношение на уведомяването на трети страни (przypozwanie),

Словения: член 204 от Гражданския процесуален закон (Zakon o pravdnem postopku) по отношение на уведомяването на трети страни.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

⌘ ПРИЛОЖЕНИЕ IX ⌘

⌘ Конвенциите, упоменати в член 80 от Регламент ___ на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски дела ⌘

⌘ Конвенциите, които се заменят съгласно член 80 са следните: ⌘

- Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.,
- Конвенцията между Белгия и Нидерландия за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.,
- Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.,

↓ Коригендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28

- Конвенцията между Обединеното кралство и Франция за реципрочното изпълнение на решения по граждански и търговски дела с протокол, подписан в Париж на 18 януари 1934 г.,
- Конвенцията между Обединеното кралство и Белгия за реципрочното изпълнение на решения по граждански и търговски дела с протокол, подписан в Брюксел на 2 май 1934 г.,

↓ 44/2001

- Конвенцията между Германия и Италия за признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 9 март 1936 г.,
- Конвенцията между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения и автентични документи във връзка със задължения за издръжка, подписана във Виена на 25 октомври 1957 г.,
- Конвенцията между Германия и Белгия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 30 юни 1958 г.,
- Конвенцията между Нидерландия и Италия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 17 април 1959 г.,
- Конвенцията между Германия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 6 юни 1959 г.,
- Конвенцията между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 16 юни 1959 г.,

↓ Коригендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28

- Конвенцията между Обединеното кралство и Федерална република Германия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 14 юли 1960 г.,
- Конвенцията между Обединеното кралство и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 14 юли 1961 г. с протокол за изменение, подписан в Лондон на 6 март 1970 г.,

↓ 44/2001

- Конвенцията между Гърция и Германия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Атина на 4 ноември 1961 г.,
- Конвенцията между Белгия и Италия за признаването и изпълнението на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 6 април 1962 г.,

- Конвенцията между Нидерландия и Германия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.,
 - Конвенцията между Нидерландия и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 6 февруари 1963 г.,
-

↓ Кори́гендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28

- Конвенцията между Обединеното кралство и Италия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 7 февруари 1964 г. с протокол за изменение, подписан в Рим на 14 юли 1970 г.,
-

↓ 44/2001

- Конвенцията между Франция и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 15 юли 1966 г.,
-

↓ Кори́гендум, ОВ L 307,
24.11.2001 г., стр. 28

- Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Нидерландия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 17 ноември 1967 г.,
-

↓ 44/2001

- Конвенцията между Испания и Франция за признаването и изпълнението на съдебни решения и арбитражни решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 28 май 1969 г.,
- Конвенцията между Люксембург и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Люксембург на 29 юли 1971 г.,
- Конвенцията между Италия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и съдебни спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 16 ноември 1971 г.,
- Конвенцията между Испания и Италия относно правната помощ и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Мадрид на 22 май 1973 г.,
- Конвенцията между Финландия, Исландия, Норвегия, Швеция и Дания за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Копенхаген на 11 октомври 1977 г.,

- Конвенцията между Австрия и Швеция за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Стокхолм на 16 септември 1982 г.,
- Конвенцията между Испания и Федерална република Германия за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и други подлежащи на изпълнение официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 14 ноември 1983 г.,
- Конвенцията между Австрия и Испания за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и други подлежащи на изпълнение официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 17 февруари 1984 г.,
- Конвенцията между Финландия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Виена на 17 ноември 1986 г.,
- Договорът между Белгия, Нидерландия и Люксембург за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и официални документи, подписан в Брюксел на 24 ноември 1961 г., доколкото е в сила,

↓ Акт за присъединяване 2003 г., член 20 и приложение II, стр. 715

- Конвенцията между Чехословашката република и Португалия за признаването и изпълнението на съдебни решения, подписана в Лисабон на 23 ноември 1927 г., все още в сила между Чешката република и Португалия,
- Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимно съдебно сътрудничество, подписана във Виена на 16 декември 1954 г.,
- Конвенцията между Полската народна република и Унгарската народна република за правното сътрудничество по граждански, семейни и наказателни дела, подписана в Будапеща на 6 март 1959 г.,
- Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.,
- Конвенцията между Полската народна република и Федеративна народна република Югославия за правното сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана във Варшава на 6 февруари 1960 г., понастоящем в сила между Полша и Словения,
- Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.,

- Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на решения по дела за издръжка, подписано във Виена на 10 октомври 1961 г.,
- Конвенцията между Полша и Австрия за взаимоотношения по граждански дела и документи, подписана във Виена на 11 декември 1963 г.,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Социалистическа федеративна република Югославия за уреждане на правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Белград на 20 януари 1964 г., все още в сила между Чешката република, Словакия и Словения,
- Конвенцията между Полша и Франция за приложимото право, компетентността и изпълнението на съдебни решения в областта на личното и семейното право, подписана във Варшава на 5 април 1967 г.,
- Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.,
- Конвенцията между Федеративна социалистическа република Югославия и Кралство Белгия за признаване и изпълнение на съдебни решения по дела за издръжка, подписана в Белград на 12 декември 1973 г.,
- Конвенцията между Унгария и Гърция за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Будапеща на 8 октомври 1979 г.,
- Конвенцията между Полша и Гърция за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Атина на 24 октомври 1979 г.,
- Конвенцията между Унгария и Франция за правно сътрудничество по гражданско и семейно право, за признаване и изпълнение на решения и за правно сътрудничество по наказателни дела и екстрадиция, подписана в Будапеща на 31 юли 1980 г.,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Гръцката република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Гърция,
- Конвенцията между Република Кипър и Унгарската народна република за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Никозия на 30 ноември 1981 г.,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Кипър,

- Споразумението между Република Кипър и Република Гърция за правно сътрудничество по граждански, семейни, търговски и наказателни дела, подписано в Никозия на 5 март 1984 г.,
- Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Франция,
- Споразумението между Република Кипър и Социалистическа федерална република Югославия за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 19 септември 1984 г., понастоящем в сила между Кипър и Словения,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Италия,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Кралство Испания за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписан в Мадрид на 4 май 1987 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Испания,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 21 декември 1987 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Полша,
- Договора между Чехословашката социалистическа република и Унгарската народна република за правна помощ и уреждане на правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Братислава на 28 март 1989 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Унгария,
- Конвенцията между Полша и Италия за съдебно сътрудничество, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписана във Варшава на 28 април 1989 г.,
- Договора между Чешката република и Словашката република за правна помощ, предоставяна от съдебни органи и за уреждане на някои правни отношения по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 29 октомври 1992 г.,
- Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.,

- Споразумението между Република Полша и Република Литва за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.,
- Споразумението между Република Латвия и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано в Рига на 23 февруари 1994 г.,
- Споразумението между Република Кипър и Република Полша за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 14 ноември 1996 г., и
- Споразумението между Естония и Полша за оказване на правно сътрудничество и правни отношения по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.,

↓ 1791/2006, член 1, параграф 1
и приложение, т. 11 (А)

- Конвенцията между България и Белгия по някои съдебни въпроси, подписана в София на 2 юли 1930 г.,
- Договорът между Народна република България и Федеративна народна република Югославия за взаимна правна помощ, подписан в София на 23 март 1956 г., все още в сила между България и Словения,
- Договорът между Народна република Румъния и Народна република Унгария за правна помощ по граждански, семейни и наказателни въпроси, подписан в Букурещ на 7 октомври 1958 г.,
- Договорът между Народна република Румъния и Чехословашката република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни въпроси, подписан в Прага на 25 октомври 1958 г., все още в сила между Румъния и Словакия,
- Договорът между Народна република България и Румънската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписано в София на 3 декември 1958 г.,
- Договорът между Народна република Румъния и Федеративна народна република Югославия за правна помощ, подписан в Белград на 18 октомври 1960 г. и нейния Протокол, все още в сила между Румъния и Словения,
- Договорът между Народна република България и Полската народна република за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписано във Варшава на 4 декември 1961 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Австрия за правна помощ по гражданско и семейно право и валидността и значението на документи и приложения към нея протокол, подписани във Виена на 17 ноември 1965 г.,

- Договорът между Народна република България и Унгарската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 16 май 1966 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Италианската република за съдебна помощ по граждански и наказателни въпроси, подписана в Букурещ на 11 ноември 1972 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Букурещ на 30 октомври 1975 г.,
- Договорът за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписан в Атина на 10 Април 1976 г.,
- Договорът между Народна република България и Чехословашката Социалистическа Република за правна помощ и уреждане на отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 25 ноември 1976 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Лондон на 15 юни 1978 г.,
- Допълнителният протокол към Конвенцията между Социалистическа Република Румъния и Кралство Белгия за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписан в Букурещ на 30 октомври 1979 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за признаване и прилагане на решенията за задължения за издръжка, подписана в Букурещ на 30 октомври 1979 г.,
- Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за признаване и прилагане на бракоразводни решения, подписана в Букурещ на 6 ноември 1980 г.,
- Договорът за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписан в Никозия на 29 Април 1983 г.,
- Договорът за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.,

- Договорът между Народна република България и Италианската Република за правна помощ и изпълнение на решения по граждански дела, подписан в Рим на 18 май 1990 г.,
- Договорът за взаимна правна помощ по граждански дела между Република България и Кралство Испания, подписан в София на 23 май 1993 г.,
- Договор между Румъния и Чешката република за съдебна помощ по граждански въпроси, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.,
- Конвенцията между Румъния и Кралство Испания за юрисдикцията, признаването и прилагането на решения по граждански и търговски въпроси, подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.,
- Конвенцията между Румъния и Кралство Испания, допълваща Хагската конвенция във връзка с гражданското процесуално право (Хага, 1 март 1954 г.), подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.,
- Договорът между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Отменен регламент със списък от последователните му изменения

Регламент (ЕО) № 44/2001, ОВ L 012, 16.1.2001 г.	
Регламент (ЕО) № 1496/2002 на Комисията (ОВ L 225, 22.8.2002 г., стр. 13)	
Точка 18, буква А), алинея 3 от Приложение II на Акта за присъединяване от 2003 г. (ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 561)	
Регламент (ЕО) № 1937/2004 на Комисията (ОВ L 334, 10.11.2004 г., стр. 3)	
Регламент (ЕО) № 2245/2004 на Комисията (ОВ L 381, 28.12.2004 г., стр. 10)	
Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1)	Само точка 11, буква А), алинея 2 от приложението
Регламент (ЕО) № 1103/2008 (ОВ L 304, 14.11.2008 г., стр. 80)	Само точка 1 от приложението
Регламент (ЕО) № 280/2009 на Комисията (ОВ L 093, 7.4.2009 г., стр. 13)	
Регламент (ЕС) № 416/2010 на Комисията (ОВ L 119, 13.5.2010 г., стр. 7)	

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 44/2001	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 21 въвеждащ текст	Член 1, параграф 21 въвеждащ текст
Член 1, параграф 2, букви а) до г)	Член 1, параграф 2, букви а) до г)
_____	Член 1, параграф 2, буква д)
Член 1, параграф 3	Член 1, параграф 3
_____	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3, параграф 1	Член 4, параграф 1
Член 3, параграф 2	_____
_____	Член 4, параграф 2
Член 4	_____
Член 5, въвеждащ текст	Член 5, въвеждащ текст
Член 5, параграф 1	Член 5, параграф 1
Член 5, параграф 2	_____
Член 5, параграф 3	Член 5, параграф 2
_____	Член 5, параграф 3
Член 5, параграфи 4 до 7	Член 5, параграфи 4 до 7
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9	Член 9
Член 10	Член 10
Член 11	Член 11

Член 12	Член 12
Член 13	Член 13
Член 14	Член 14
Член 15	Член 15
Член 16	Член 16
Член 17	Член 17
Член 18	Член 18
Член 19	Член 19
Член 20	Член 20
Член 21	Член 21
Член 22, въвеждащ текст	Член 22, въвеждащ текст
Член 22, параграф 1	Член 22, параграф 1, буква а)
_____	Член 22, параграф 1, буква б)
Член 22, параграфи 2 до 5	Член 22, параграфи 2 до 5
Член 23, параграфи 1 до 2	Член 23, параграфи 1 до 2
Член 23, параграф 3	_____
Член 23, параграфи 4 до 5	Член 23, параграфи 3 до 4
Член 24	Член 24, параграф 1
_____	Член 24, параграф 2
_____	Член 25
_____	Член 26
Член 25	Член 27
Член 26, параграфи 1 до 2	Член 28, параграф 1
Член 26, параграфи 3 до 4	Член 28, параграфи 2 до 3
Член 27, параграф 1	Член 29, параграф 1
_____	Член 29, параграф 2

Член 27, параграф 2	Член 29, параграф 3
_____	Член 29, параграф 4
Член 28	Член 30
_____	Член 31
Член 29	Член 32, параграф 1
_____	Член 32, параграф 2
Член 30	Член 33, параграф 1, букви а) и б)
_____	Член 33, параграф 1, алинея втора
_____	Член 33, параграфи 2 до 3
_____	Член 34
_____	Член 35
Член 31	Член 36
Член 32	Член 2, буква а)
_____	Член 37
_____	Член 38
_____	Член 39
_____	Член 40
_____	Член 41
_____	Член 42
_____	Член 43
_____	Член 44
_____	Член 45
_____	Член 46
Член 33	Член 47
Член 34	Член 48
Член 35	_____

Член 36	Член 64
Член 37, параграф 1	Член 49
Член 37, параграф 2	_____
Член 38, параграф 1	Член 50
Член 38, параграф 2	_____
Член 39	Член 51
Член 40, параграф 1	Член 52, параграф 1
Член 40, параграф 2	Член 65
Член 40, параграф 3	Член 52, параграф 2
Член 41	Член 54
Член 42	Член 55
Член 43	Член 56
Член 44	Член 57
Член 45, параграф 1	Член 58, параграфы 1 и 3
Член 45, параграф 2	Член 64
_____	Член 58, параграф 2
Член 46, параграф 1	Член 59
Член 46, параграфы 2 до 3	_____
Член 47	Член 60
Член 48	Член 61
Член 49	Член 67
Член 50	Член 62
Член 51	Член 68
Член 52	Член 63
_____	Член 66
_____	Член 69

Член 53	Член 52, параграф 2, буква а)
Член 54	Член 52, параграф 2, буква б)
Член 55	Член 53
Член 56	Член 72
Член 57, параграф 1	Член 70, параграф 1
Член 57, параграф 2	_____
Член 57, параграф 3	Член 70, параграф 2
Член 57, параграф 4	Член 70, параграф 3
Член 58	Член 71
Член 59, параграф 1	Член 73
Член 59, параграф 2	_____
Член 60	Член 74
Член 61	Член 75
Член 62	_____
Член 63	_____
Член 64	_____
Член 65, параграф 1	Член 76, параграф 1
_____	Член 76, параграф 1, алинея втора
Член 65, параграф 2	Член 76, параграф 2
Член 66	Член 77
Член 67	Член 78
Член 68	Член 79
Член 69	Член 80
Член 70	Член 81
Член 71	Член 82
Член 72	Член 83

_____	Член 84
Член 73	_____
_____	Член 85
_____	Член 86
_____	Член 87
Член 74, параграф 1	Член 88, параграф 1
Член 74, параграф 2	Член 88, параграф 2
_____	Член 89
_____	Член 90
_____	Член 91
_____	Член 92
Член 75	_____
Член 76	Член 93
Приложения I до III	_____
Приложение IV	_____
_____	Приложения I до IV
Приложение V	Приложение VI
Приложение VI	Приложение VII
_____	Приложения VIII до XI